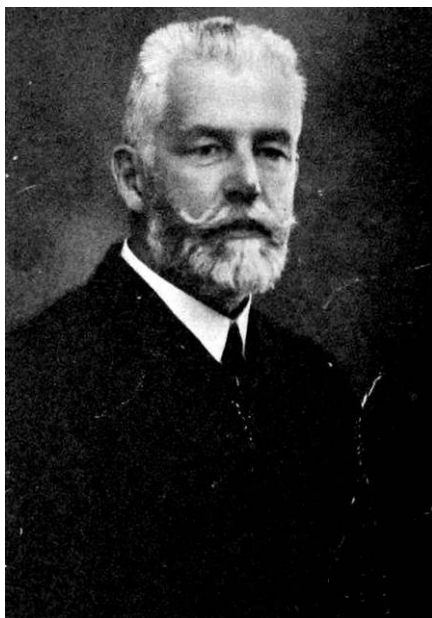

**VÁRY ALBERT
KORONAÜGYÉSZ-
HELYETTES ÖSSZE-
FOGLALÓ JELENTÉSE**

**A FEHÉRTERROR DUNA-TISZA
KÖZÉN ZAJLOTT ESEMÉNYEIRŐL,
1922**

**KÖZREADJA:
KÁNTÁS BALÁZS**

**VÁRY ALBERT
KORONAÜGYÉSZ-HELYETTES
ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉSE A
FEHÉRTERROR DUNA–TISZA
KÖZÉN ZAJLOTT
ESEMÉNYEIRŐL, 1922**

**A forrást sajtó alá rendezte, jegyzetekkel
ellátta, a bevezető tanulmányt írta:**

Kántás Balázs

**A forráskiadvány a
Horthy Korszak Kutatásáért Társaság
támogatásával valósult meg.**

ISBN 978-615-6250-00-1

**MAGYAR ELEKTRONIKUS KÖNYVTÁR
BUDAPEST, 2020.**

FEHÉRTERROR, PARAMILITÁRIS ERŐSZAK ÉS ÜGYÉSZI VIZSGÁLAT, 1919–1922

Bevezetés

Az első világháború utáni forradalmak kora, majd a Tanácsköztársaság bukása utáni zavaros, polgárháborús időkben, 1919 nyarától kezdve a szegedi ellenforradalmi kormányt támogató katonai és félkatonai fegyveres erők, elsősorban a Horthy Miklós későbbi államfő által vezetett úgynevezett Nemzeti Hadsereg¹ és hozzá csatlakozó milíciák országszerte követtek el súlyos atrocitásokat. Ez a paramilitáris erőszakhullám² részben talán válasz

¹ Az amúgy nem csupán a fehérterror nyomán hírhedtté vált tiszti különítményekből álló Nemzeti Hadsereg történetéről lásd például Jankovich Arisztid ezredes, György Sándor szerkesztésében igen részletes forráskritikai apparátussal is közreadott visszaemlékezését: JANKOVICH Arisztid, *A Nemzeti Hadsereg (1919)*, forráskiad. GYÖRGY Sándor, Budapest, Szülőföld Könyvkiadó–Trianon Múzeum, 2019.

² Az első világháború ideje alatt és az azt követő időszakban Európa szerte megjelenő paramilitáris erőszakhullámról szinte a teljesség igényével lásd az alábbi, magyarul is megjelent tanul-

volt a tanácskormány hasonlóan erőszakos, opresszív intézkedéseire, részben az egyes egyéni eseteket csupán a személyes bosszú, a vesztés háború miatti bűnbakképzés pszichózisa, illetve nem egyszer pusztán az anyagi haszonszerzés lehetőségére motiválta.³ A vörösterroret felváltó fehérterror⁴ 1919-től egészen 1921-ig tartott, illetve utóhatásai súlyos, politikai indíttatásból elkövetett bűncselekmények formájában még 1922 és 1923 folyamán is érezhetőek voltak,⁵ a terror tehát a

mánykötetet: *Háború béke idején. Paramilitáris erőszak Európában az első világháború után*, szerk. Robert GERWARTH–John HORNE, Budapest, L'Harmattan Kiadó, 2017.

³ Váry Albert koronaügyész-helyettes a Duna-Tisza közti események kapcsán pontosan ugyanezt állapította meg összefoglaló jelentésében. Vö. HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – Héjjas Iván és társai népbíróági pere – Vádlottakra vonatkozó iratok – Váry Albert koronaügyész-helyettes összefoglaló jelentése a fehérterror Duna-Tisza közén zajlott eseményeiről, Budapest, 1922. június 20.

⁴ A fehérterror történetéről és a magyarországi paramilitáris erőszakhullámról lásd többek között Bodó Béla nemrégiben megjelent angol nyelvű monográfiáját: BODÓ Béla, *The White Terror. Antisemitic and Political Violence in Hungary, 1919–1921*, London, Routledge, 2019.

⁵ Ilyenek voltak például az 1922. április 2-ai nyolc halálos áldozatot követelő erzsébetvárosi, vagy az 1923. december 26-ai csongrádi bombamerénylet.

Horthy kormányzóvá választását, a trianoni békeszerződés aláírását és a magyar állam közjogi rekonstrukcióját követő időszakra is áthúzódott. Az új magyar kormányzat a konszolidáció első éveiben csak lassan, vonakodva lépett fel a különböző fegyveres csoportok önkényes garázdálkodása ellen.

A főként frontról hazatért, túlfűtött nacionalista érzelmektől hajtott katonák kegyetlenkedését eredményező, elsősorban a Prónay Pál, Ostenburg-Moravek Gyula és Héjjas Iván különítményparancsnokok nevével fémjelezhető fehérterror eseményei közül is kiemelkedik a Duna-Tisza közén 1919 és 1921 között zajló cselekménysorozat, melyet elsősorban Héjjas Iván főhadnagy és helyettese, Francia Kiss Mihály tiszthelyettes személyével lehet összekapcsolni.

Ahhoz, hogy megértsük a fehérterror Duna-Tisza közén zajló hullámát⁶ és annak jelentőségét –

⁶ A fehérterror legsúlyosabb atrocitásairól kronologikus sorrendben jó összefoglalót nyújt Kádár Gábor és Vági Zoltán tanulmánya is: KÁDÁR Gábor–VÁGI Zoltán, *Antiszemita atrocitások, gyilkosságok, pogromok a fehérterror időszakában*, ELTE Társadalmi Konfliktusok Kutatóközpont, 2012.

melyről a kommunista népbiztosok perében is a vádat képviselő és a vörösteror áldozatait nevesítő adattárat összeállító dr. Váry Albert⁷ koronaügyész-helyettes ugyancsak összefoglaló nyomozati jelentést írt – érdemes részletesebben szólnunk a Héjjas Iván paramilitáris vezetőhöz köthető fegyveresek alföldi működéséről és ennek hátteréről.

Héjjas Iván főhadnagy különítményének tevékenysége a Duna-Tisza-közén a fehérterror idején

Héjjas Iván, a viszonylag jómódú parasztcsaládból származó, első világháborúból hazatért fiatal repülő főhadnagy kétségtelenül hamar a tanácsköztársaság bukása utáni ellenforradalmi megtorlás egyik hírhedt különítményparancsnokává vált, aki-nek nevéhez talán a legtöbb önkényesen elkövetett

http://konfliktuskutato.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=138:antiszemita-atrocitasok-gyilkossagok-pogromok-a-feherterror-idszakaban-&catid=16:esetek

⁷ Dr. Váry Albert pályájáról részletesebben lásd Nánási László monográfiáját: NÁNÁSI László, *A jogrend szolgálatában. Váry Albert élete és működése, 1875–1943*, Budapest, Magyarország Legfőbb Ügyészsege, 2015.

gyilkosság köthető.⁸ Héjjas frontot járt katonaként 1919 tavaszán kezdte meg különítménye megszervezését gazdálkodással foglalkozó családja birtokának közelében, Kecskemét környékén a tanácsköztársaság megdöntésére.⁹ Különítménye magját a háborúból vele együtt hazatért repülőszázadának tagjai alkották, akikhez a környék paraszti származású, többnyire katonaviselt fiataljai is csatlakoztak.¹⁰ A fiatal tartalékos főhadnagy igen hamar, 1919 áprilisában a tanácskormány ellen kitört egyik komolyabb felkelés vezetőjévé emelkedett.¹¹

⁸ Héjjas Iván életrajzáról és tevékenységéről bővebben lásd többek között: BODÓ Béla, *Héjjas Iván. Egy ellenforradalmár élete*, 2000, 2010/10.

⁹ ROMSICS Ignác, *A nagy háború és az 1918–1919-es magyarországi forradalmak*, Helikon Kiadó, Budapest, 2018, 108–109.

¹⁰ A fehérterror társadalmi kontextusban való vizsgálatára Paksa Rudolf teoretikus tanulmánya tesz kísérletet, ld. PAKSA Rudolf, *A fehérterror „logikája”. Események, olvasatok, kontextusok*, in *Terror 1918-1919. Forradalmárok, ellenforradalmárok, megsejllők*, szerk. MÜLLER Rolf, TAKÁCS Tibor, TULIPÁN Éva, Budapest, Jaffa Kiadó, 2019, 217–245.; valamint ugyanerről lásd: BODÓ Béla, *The White Terror in Hungary. The Social World of Paramilitary Groups*, *Austrian History Yearbook*, 2011/42, 133–163.

¹¹ Vö. ROMSICS Ignác, *A Duna-Tisza köze hatalmi-politikai viszonyai 1918-19-ben*, Budapest, Akadémiai Kiadó, 1982.

Héjjas emellett az Ébredő Magyarok Egyesületének egyik alapítója és korai vezetője is volt, így ez a – ekkoriban egyre inkább paramilitáris elvek szerint szerveződő – nacionalista társadalmi egyesület sem maradhatott ki a lázadásból, sőt, a jelentős személyi átfedések okán korai tevékenysége gyakorlatilag elválaszthatatlan a Héjjas-különítmény működésétől. Egy elvesztett kecskeméti csata után Héjjas és fegyveres társai – köztük például Francia Kiss Mihály vagy Liszka Béla későbbi kecskeméti polgármester – végül csatlakoztak a Szegeden szerveződő ellenforradalmi kormányhoz.¹² Horthy Miklós, a szegedi kormányhoz hű fegyveres erők parancsnoka, a Nemzeti Hadsereg későbbi fővezére és Magyarország későbbi államfője 1919 áprilisában állítólag személyesen fogadta Héjjas Ivánt, és megbízta azzal, hogy különítményét a Nemzeti Hadsereg karhatalmi segédcsapataként működtetve szűkebb pátriájában, az Alföldön tegyen rendet, és számolja fel a még megmaradt kommunista csoportokat.¹³

¹² BODÓ Béla, *Héjjas Iván. Egy ellenforradalmár élete.*

¹³ BODÓ, i. m.

Az ország jelentős részét megszállva tartó román hadsereg amúgy igen hamar felszámolta a tanácskormány maradványait, és 1919 nyarán Héjjas alakulatai is engedélyt kaptak a megszálló hadsereg katonai hatóságaitól, hogy Kecskemét környékén a felbomlott társadalmi rend helyreállítása céljából segédrendőri szolgálatot lássanak el. Héjjas Kecskeméten – ugyancsak a román hadsereg és a szegedi ellenkormány körül csoportosuló magyar fegyveres erők jóváhagyásával – városparancsnokká, lényegében de facto helyi rendőrkapitánnyá nyilvánította magát, és ezzel megkezdődött azon személyek internálása és önkényes kivégzése, akik a tanácsköztársaság alatt állítólag pozíciót viseltek, vagy akár csak szimpatizáltak a rövid életű kommunista kormánnyal.¹⁴

1919 október-novemberében a román hadsereg még mindig megszállva tartotta az Alföldet, Héjjas segédrendőri alakulatai pedig körülbelül száz olyan embert gyilkoltak meg (és persze vették el ingóságait), akiknek többségében amúgy semmi köze nem volt a tanácsköztársasághoz és a vörösterrorhoz. Az áldozatok többnyire olyan elszigetelt

¹⁴ BODÓ, i. m

településekről származtak, mint pl. Páhi, Kiskunfélegyháza, Kerekegyháza, Soltvadkert, Bugac, Csengőd, Akasztó, Köncsög, Kiskőrös, Móricgát, stb., melyet a román hadsereg alakulatai sem tudtak rendesen megvédeni, ezért a magyar paramilitáris alakulatok által alkalmazott erőszak mindenféle kontroll nélkül szabadulhatott el.¹⁵

Héjjas Iván, amennyiben lehet hinni a forrásoknak, 1919–1920 folyamán valóságos kiskirályságot, szinte különálló magánállamot működtetett Kecskeméten és környékén a saját de facto vezetése alatt, melynek sajátos rendjét a hozzá hű fegyveresek, mint formálisan a Nemzeti Hadsereg karhatalmi osztagai tartották fenn. Héjjas menyasszonya és későbbi felesége dr. Papp György kecskeméti rendőrkapitány lánya, Papp Sarolta volt, ő pedig fegyvereseivel városparancsnokként az egész várost és környékét a kezében tartotta,

¹⁵ Vö. például Drozdy Győző 1924. január 22-ei parlamenti felszólalásával Héjjas Iván és különítménye bűneiről, amelyben az elkövetőket és az áldozatokat is igen részletesen számba veszi a rendelkezésre álló adatok alapján. A felszólalást Drozdy emlékiratainak legújabb kiadása is közli. Vö. DROZDY Győző, *Elvett illúziók. Drozdy Győző emlékiratai*, szerk. PAKSY Zoltán, Budapest, Kossuth Kiadó, 2007, 408–416.

mindössze bizonyos Jánossy és Dornbach rendőrfelügyelők mertek vele szembeszállni. Apja, idősebb Héjjas Mihály a Kecskeméti Pinceszövetkezet igazgatója, a környék egyik befolyásos személyisége volt, és ebben az időben teljesen nyíltan egy fia fegyveresei által elkövetett rablásból származó autóval közlekedett. A Héjjas családnak pedig már a fehérterror előtt is kiterjedt kapcsolatai voltak Kecskeméten és környékén, a paramilitáris fegyveres csoport megszervezésével viszont a szinte anarchisztikus állapotokat kihasználva leginkább közönséges, haszonszerzésre berendezkedett bűnözőkként kezdtek el viselkedni. Arra is mutatnak adatok, hogy a Belügyminisztérium és a fővárosi rendőrség igen sok részletet tudott az izsáki és az orgoványi gyilkosságokról, valamint a Héjjas-különítmény tagjainak egyéb egyéni rablógyilkosságairól is, ám egy ideig halogatták az ellenük való fellépést.¹⁶ Az bizonyos, hogy a Héjjas-különítmény

¹⁶ Állítólag született egy 17699/920 iktatószámú, 1920-as belügyminisztériumi jelentés Héjjas Iván és paramilitáris csoportja alföldi tevékenységéről, melyet a korabeli sajtó is idéz, illetve kivonata megjelent a *Magyar pokol* című, a Kádár-korszak alatt született, erősen propagandisztikus hangvételű forráskiadványban is. Mivel azonban az eredeti irat tudomásunk szerint nem maradt fenn

tagjai által elkövetett gyilkosságokról a kecskeméti rendőrség már 1919 végén tudott, ugyanis a kecskeméti rendőrfőkapitány egy körülbelül 40 eltűnt személy névsorát továbbította gróf Ráday Gedeon kormánybiztosnak, aki ugyanezt az iratot másolatban a Nemzeti Hadsereg Fővezérségéhez is továbbküldte.¹⁷ Nagyjából hasonló állapotokról és ugyanezen eseményekről számol be a Kecskeméti Királyi Államügyészség vezetőjének a főállamügyészhez címzett jelentése 1919 novemberéből, kiemelve, hogy Héjjas Iván karhatalmi különítménye viszonylag nagy létszámú és jól felfegyverzett alakulat, éppen ezért az atrocitások elkövetői fele-

levéltári őrizetben, ezt a közvetett forrást mindenképpen kellő kritikával kell kezelnünk. Vö. HALMI József, *17699/920 belügyminiszeri akta Héjjas Ivánról. A Bécsi Magyar Újság munkatársától*, in *Magyar pokol. A magyarországi fehérterror betiltott és üldözött kiadványok tükrében*, szerk. MARKOVITS Györgyi, Budapest, Magvető Könyvkiadó, 50–53.

¹⁷ A kecskeméti főkapitány jelentése gróf Ráday Gedeon kormánybiztosnak a Héjjas-különítmény vérengzéseiről, az elhurcolt kommunisták legyilkolásáról és a lakosság megfélemlítéséről, Kecskemét, 1919. november 27. In *Iratok az ellenforradalom történetéhez 1919–1945, I. kötet. Az ellenforradalom hatalomra jutása és rémuralma Magyarországon 1919–1921*, forráskiad. KARSAI Elek, KUBITSCH Imre, NEMES Dezső, PAMLÉNYI Ervin, Budapest, Szikra Kiadó, 1956, 221–223.

lősségre vonására tett kísérletek adott esetben akár fegyveres összecsapást is vonhatnak maguk után.¹⁸ Egyáltalán nem állíthatjuk tehát, hogy a hatóságok ne tudtak volna Héjjas Iván különítményének a Duna–Tisza közén elkövetett atrocitásairól.

Héjjas és emberei cselekedeteiben tehát a túlhajtott nemzeti érzelmeken, a megrögzött anti-kommunizmuson és az antiszemitizmuson túl feltehetőleg a nyereségvágy, és talán a gyors társadalmi mobilitás lehetőségébe vetett hit is igen nagy szerepet játszott, hiszen meggyilkolt áldozataikat gyakorlatilag kivétel nélkül kirabolták, elorzott javaikat pedig a maguk hasznára fordították.¹⁹ Ténykedésüket nemcsak gyilkosságok, hanem

¹⁸ A Kecskeméti Államügyészség vezetőjének jelentése a főállamügyésznek a Héjjas-különítmény vérengzéseiről, 1919. november 27., in *Dokumentumok az 1918/19-es forradalmak Duna-Tisza közti történetéhez*, szerk. ROMSICS Ignác, Kecskemét, Bács-Kiskun Megyei Levéltár, 1976, 677–685.

¹⁹ Az első világháború után a közép-európában tevékenykedő nacionalista milíciák, így többek között a magyar fehérterrort megvalósító alakulatok tagjainak motivációiról és társadalmi hátteréről lásd bővebben: Robert GERWARTH, *Harc a Vörös Szörnyeteggel. Ellenforradalmi erőszak Közép-Európa vereséget szenvedett államai-ban*, ford. VÁRADY Péter, in *Háború béke idején. Paramilitáris erőszak Európában az első világháború után*, szerk. Robert GERWARTH–John HORNE, Budapest, L'Harmattan Kiadó, 2017, 71 –92.

egyéb erőszakos cselekmények is kísérték, pl. számos, akár több száz kisebb-nagyobb zsidóverés és halálos áldozatokkal többnyire nem, de súlyos sérülésekkel járó pogrom is kísérte – elég, ha például az 1919. november 17-ei izsáki pogromra gondolunk.²⁰

Teljesen pontos számok és névsorok²¹ persze nem állnak a kutatók rendelkezésére máig sem, de miután a Tiszától keletre eső területekről 1920 áprilisában kivonult a román hadsereg, a Héjjas-különítmény az általa úgymond felszabadított területeket is megtisztította. 1920 decembere és 1922 decembere között Héjjas emberei, az

²⁰ BODÓ, i. m.

²¹ Vö. Bödök Gergely hiánypótló PhD-értekezése a vörös- és fehérterror témájában rendkívül részletes adattárat tartalmaz, mely táblázatszerűen a fehérterror 583 önálló eseményét és több száz halálos áldozatát dokumentálja (többségében név nélkül). BÖDÖK Gergely, *Vörös- és fehérterror Magyarországon, 1919–1921*, PhD-értekezés, Eger, Esterházy Károly Egyetem Történettudományi Doktori Iskola, 2018, 292–431. Továbbá a közelmúltban Kóródi Máté adott közre egy részletes adattárat a fehérterrorról, melyben összesen 680 gyilkosságot dokumentál. Vö. KÓRÓDI Máté, *Adattár a Magyar Nemzeti Hadsereg különítményes csoportjai és más fegyveres szervek által elkövetett gyilkosságokról, 1919. augusztus 3.–1921. október 23.*, Budapest, Clio Intézet, Clio Kötetek 2., 2020.

úgynevezett Alföldi Brigád tagjai valószínűleg körülbelül 400 embert gyilkolhattak meg.²²

A Kettőskereszt Vérszövetség megalakulása is valamikor erre az időszakra, az ellenforradalom első hónapjaira tehető, és a szervezet kezdetben bizonyosan szoros átfedésben volt Héjjas Iván különítményével és az Alföldi Brigáddal is.²³ Mint azt már említettük, Héjjas, amennyiben hihetünk az erről szóló forrásoknak, az 1920-as években a Kettőskereszt Vérszövetség helyettes katonai parancsnoka volt, így a különítménye és a KKVSz közötti átfedések igen egyértelműnek tűnnek.²⁴

A Héjjas-különítmény / Alföldi Brigád tagjai esküt is tettek, mégpedig magára vezérükre, Héjjas Iván különítményparancsnokra, az eskü szövege nem meglepő módon meglehetősen hasonló a

²² BODÓ, i. m.

²³ Prónay Pál feljegyzéseiben azt írja, hogy 1919-1920 során maga szervezte-szerveztette meg a nemzetvédelmi milíciákat és a Kettőskereszt Vérszövetséget. Vö. PRÓNAY Pál, i. m. 163.

²⁴ GYURGYÁK János, *Magyar fajvédők*, Budapest, Osiris Kiadó, 2012, 256. Gyurgyák János más szerzőkhöz hasonlóan nem ad meg forrást arra vonatkozóan, honnan veszi, hogy Héjjas Iván a KKVSz helyettes katonai parancsnoka volt. Az információ mindenesetre a vonatkozó szakirodalomban igen elterjedt.

Kettőskereszt Vérszövetség fennmaradt esküjének szövegéhez is:

„Én, XY, a Héjjas-brigád tagja, esküszöm és fogadom, hogy a szervezet tagjai között a legnagyobb testvéri egyetértés megteremtésén fogok dolgozni minden erőmmel. Esküszöm és fogadom, hogy a Héjjas-brigád, illetve a Héjjas vezér által kinevezett fellebbvalóim parancsait minden körülmények között lebetőség szerint teljesítem. Esküszöm s fogadom, hogy minden az alakulattal kapcsolatos titkokat megtartok, az alakulat tagjait, annak parancsnokait senkinek soha el nem árulom. Titoktartási kötelezettségem még az alakulat megszűnésével is érvényben marad. Esküszöm, hogy minden erőmmel arra fogok törekedni, hogy szervezetünk értékét és közmegebecsülését tehetséggel és munkámmal előbbre segítem. Esküszöm, hogy semmiféle titkos, vagy nyílt destruktív irányú egyesület tagja nem vagyok, s nem leszek. Esküszöm és fogadom, hogy míg a Héjjas-brigád tagja vagyok, politikával és a királykérdéssel nem foglalkozom. Esküszöm, hogy a Héjjas-brigád tagjai között a legnagyobb fegyelmet meg fogom tartani és megtartatom. Fogadom, hogy sem nyílt, sem titkos ellenségeinkkel soha összeköttetésbe nem leszek. Bajtársamat semmi körülmények között, sem élve, sem sebesülve, de még meghalva sem fogom elhagyni, rajta minden körülmények

*között segíteni tartozom. Alávetem magam a Héjjas-brigád tagjai által választható fegyelmi és büntető bizottság bármennemű büntetésének. Isten engem úgy segítjen!*²⁵

Héjjas Ivánt felesküdtött emberei részéről tehát személyi kultusz övezte, a paramilitáris vezető akarata pedig számukra a törvénnyel volt egyenlő. Komoly titkoltartási kötelezettség terhelte őket, melynek megszegése, vagy a parancsoknak való ellenszegülés esetén súlyos, akár halálbüntetéssel is számolhattak – éppen úgy, mint a KKVSz tagjaiként letett eskü értelmében. Az Alföldi Brigád – mely amúgy a Kettőskereszt Vérszövetség egyik önálló egységeként működött²⁶ – pedig kétségtelesen súlyos bűncselekményeket követtek el a fehérterror idején 1919 és 1921 között. Héjjas Iván és emberei egy része ezután – részben talán az Alföldön elkövetett tetteik megtorlásától való félelemtől hajtva – csatlakozott a nyugat-magyar-

²⁵ Az eskü szövege ugyancsak Dr. Kiss Gábor Jenő büntetőperének iratai között maradt fenn, akit az 1920-as években bűnpártolással vádoltak, 1940-ben perének újrafelvételét kérte. 1940-ben Héjjas Iván egykori különítményes tisztára mellett tanúskodott. HU-BFL-VII-5-c-198/1940. Idézi: ZINNER, i. m. 568–569.

²⁶ SERFŐZŐ, i. m. 36.

országi felkeléshez,²⁷ melynek során az aktív állományú, tartalékos és leszerelt katonákból, egyetemistákból és paraszti származású fiatalokból szerveződő, Rongyos Gárda elnevezésű paramilitáris diverzáns alakulat tagjaiként kétségtelenül tevékeny szerepet vállaltak többek között a soproni népszavazás kikényszerítésében, melynek eredményeképpen Sopron, a hűség városa a mai napi Magyarország, nem pedig Ausztriához tartozik.²⁸

Váry Albert koronaügyész-helyettes nyomozói tevékenysége, illetve az általa hátrahagyott nyomozati jelentés mérlege

1919-ben a különböző fegyveres csoportok által elkövetett, egyre szaporodó önkényes atrocitások hatására a Friedrich István vezette, megkérdő-

²⁷ SUBA János, *Karhatalmi formációk Magyarországon 1918–1920*, Rendvédelem-történeti Füzetek 2008/18, 131–142, 136.; valamint: G. SOÓS Katalin, *Burgenland az európai politikában 1918–1921*, Budapest, Akadémiai Kiadó, 1971, 140–141.

²⁸ A nyugat-magyarországi felkelésről jó összefoglalót nyújt Botlik József tanulmánya. Lásd: BOTLIK József, *A nyugat-magyarországi felkelés . 1921. augusztus 28.- október 4.*, Valóság, 2007/3, 24–47, illetve 2007/4, 39–58.

jelezhető legitimitással rendelkező kormány már 1919-ben úgy döntött, hogy mindazokat a személyeket, akik bármiféle politikai tevékenységet fejtettek ki a tanácsköztársaság alatt, felelősségre kell vonni.²⁹ A kormány a büntetőeljárások megindítását Váry Albert koronaügyész-helyettesre bízta. Rengeteg bejelentés érkezett, amelynek eredményeként az 1919 augusztusától decemberéig terjedő időszakban több ezer embert vettek őrizetbe.³⁰

Az ügyész a vallomásokból, jelentésekből, beszámolókból, bírói ítéletekből készítette el *A vörös uralom áldozatai Magyarországon* című, először 1922-ben megjelenő könyvét,³¹ amely a vörösteror atrocitásait, gyilkosságait igyekezett elfogulatlanul dokumentálni. Eszerint bizonyíthatóan 587 halálos áldozata volt a kommunista kormányzat működésének. Horthy Miklós fővezér 1919. november 16-ai budapesti bevonulása után különböző jobboldali

²⁹ ROMSICS Ignác, *A Horthy-korszak*, Budapest, Helikon Kiadó, 2017, 347.

³⁰ HU-BFL-VII-5-e-1949/20630. Héjjas Iván és társai népbíró-sági pere – Tárgyalási jegyzőkönyvek – Váry Albert tanúvallomása, Budapest, 1947. 02. 12., 282–288.

³¹ VÁRY Albert, *A vörös uralom áldozatai Magyarországon*, Vác, A Váci Királyi Országos Fegyintézet Könyomdája, 1922.

katonai alakulatok avatkoztak bele Váry Albert munkájába. Főként az Ostenburg-Moravek Gyula, Héjjas Iván és a Prónay Pál vezette különítmények léptek fel jogtalanul polgári – főleg zsidó származású – személyek ellen, és igyekeztek a nyomozati munkát is akadályozni, amennyire csak tudták.

Az fehérterror elleni tiltakozásának az lett az eredménye, hogy Váry Albert 1920. június 12-én elkészített tervezetét a minisztertanács elfogadta, s még aznap a hivatalos lapban közzé is tette. Ez kimondta, hogy minden katonai alakulat és különítmény polgári személyekkel szembeni fellépése azonnal megszüntetendő, a rendelet ellen vétő katonai személyek pedig azonnali hatállyal letartóztatandók. A rendeletet, bár eredményes volt, a jobboldal mégis gyanakvással fogadta azt. Ennek, és az ebből létrejövő folyamatos támadásoknak eredménye az lett, hogy Váryt 1920. október 26-án a Budapesti Királyi Ügyészség vezetése alól felmentették. Helyzetén Bethlen István későbbi miniszterelnök intézkedése változtatott.

Az Ébredő Magyarok Egyesülete felfegyverzett milicistái – akik egyúttal Héjjas Iván paramilitáris különítményének, és feltehetőleg a Kettős-kereszt Vérszövetségnek is tagjai is voltak – 1921.

augusztus 16-án, Solton meggyilkolták Léderer Adolf izraelita vallású lakost. Ez a közvéleményben igen nagy felháborodást váltott ki, a sajtó követelte a gyilkosok bíróság elé állítását. Ekkor jelentette be Bethlen a nemzetgyűlésben, hogy a solti gyilkosság tetteseinek kézre kerítésével Váry Albertet bízta meg. Emellett bejelentette azt is, hogy az 1919-ben 1920-ban és 1921-ben a Duna-Tisza közén elkövetett erőszakoskodások, verések, elhurcolások, rablások, gyilkosságok és zsidóüldözések eseményeinek kinyomozására, illetve a hasonló további események megakadályozására Váryt küldi ki az Alföldre jelentős rendőri és csendőrségi kísérettel megerősítve.³²

Héjjas Iván és társai meglehetősen megkésett, 1949-es népbíróági perének iratanyagában maradt fenn gyakorlatilag az egyik legjelentősebb egykorú, 1920-as évekből származó jelentősebb dokumentum a fehérterrorral kapcsolatban folyt vizsgálatokról, ez pedig Váry Albert 1922-es összefoglaló jelentése a Duna-Tisza közén zajlott esemé-

³² HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – uo. Váry Albert tanúvallomása, 282.

nyekről.³³ Az ügyész nagyjából ugyanazt írta le 1922-ben kelt jelentésében, mint amit huszonöt évvel később, 1947-ben, immár idős emberként elmondott a népbíróság előtt Héjjas Iván és társai perében. Tanúvallomása ugyanezen ügyiratban fennmaradt. E levéltári források tanúsága szerint Váry Albert valóban a Léderer Adolf sérelmére 1921. augusztus 16-án, Solton elkövetett gyilkosság kapcsán kapott megbízást a fehérterror atrocitásainak felderítésére a miniszterelnöktől. Váry ekkoriban a Budapesti Királyi Ügyészség elnökeként dolgozott, és a vörösterrorelkövetői utáni – jórészt elfogulatlan – nyomozásai fényében a kormány joggal várta tőle a fehérterror súlyos visszaéléseinek eredményes felderítését is.³⁴ Katonák, vagy legalábbis annak látszó, katonai egyenruhába öltözött személyek Budapesten is hurcoltak el civileket, ezért a budapesti ügyészség beavatkozása is egyre indokoltabbnak tűnt, noha a fővárosban a

³³ HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – Héjjas Iván és társai népbíró-sági pere – Vádlottakra vonatkozó iratok – Váry Albert korona-ügyész-helyettes összefoglaló jelentése a fehérterror Duna-Tisza közén zajlott eseményeiről, Budapest, 1922. június 20.

³⁴ HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – Váry Albert tanúvallomása, 283.

katonai hatóságok a legtöbb elhurcolt embert később szabadon bocsátották.³⁵ A kormány a katonai hatóságok polgári személyekkel szembeni intézkedési jogkörét végül egyértelműen megszüntette,³⁶ Váry Albert mellé pedig dr. Kovács Péter ügyészt osztották be a Duna-Tisza közén elkövetett gyilkosságok kinyomozására, illetve a Belügyminisztérium – ekkoriban a Magyar Királyi Államrendőrségtől függetlenül, országos hatáskörű központi bűnügyi rendőrségként működő – nyomozó osztálya számos detektívet bocsátott az ügyészek rendelkezésére.³⁷

Váry 1921. augusztus 29-én jelent meg jelentős rendőri és csendőri kísérettel Izsákon, a szétszóródó nyomozók azonban nemsokára azt jelentették neki, hogy a különböző súlyos bűncselekményekkel gyanúsítható egyének jó része Nyugat-Magyarországra ment, hogy részt vegyenek a burgenlandi felkelésben. A rendőrök és a csendőrök 20–22 embert állítottak elő, akiket az ügyészek ki is hallgattak Budapesten, azonban egyikük sem volt súlyos bűncselekményekkel gyanúsít-

³⁵ Uo. 284.

³⁶ Uo. 284.

³⁷ Uo. 284.

ható. Váry Albert megítélése szerint Léderer Adolf solti, valamint Pánczél Zoltán, Beck Sándor és Schmiedt Árpád izzási lakosok megölése egyszerű rablógyilkosság volt, ahol a sértettek állítólagos kommunista szimpátiája vagy zsidó származása csupán ürügy volt az aljas indokból táplálkozó, alapvetően haszonszerzési célú bűncselekmény elkövetésére.³⁸ 1921. október 19-én Váry megkeresést intézett a nyugat-magyarországi főkormánybiztoshoz, gróf Sigray Antalhoz, hogy az oda menekült 50-60, gyilkosságokkal alaposan gyanúsítható személyt adja ki az ügyészség részére. Noha Váry Albert választ a főkormánybiztostól nem kapott, az alábbi személyek ellen büntetőeljárást indított és elfogatóparancsot bocsátott ki: Francia Kiss Mihály, Danics Mihály, Tóth Ambrus, Nagy Mihály, Bán Sándor, Kállai Gábor, Schmidt Rezső, Korom József, Danics Aladár, Király Gábor, Pataki Nándor, Juhász István, Papp Kálmán, Kenei József, Kállai Gyula, Papp Sándor, Rád Árpád, Korb Géza, Tasi Gergely, Makai Antal, Baski Lajos.³⁹ Az ügyész különösen Rád / Raád

³⁸ Uo. 285.

³⁹ Uo. 285.

Árpád főhadnagy neve kapcsán tudta összekapcsolni a Duna-Tisza közén elkövetett gyilkosságokat az Ébredő Magyarok Egyesületének működésével.⁴⁰

Váry Albert nyomozása során elsősorban az izsáki, a lajosmizsei és a solti gyilkosságokra helyezte a hangsúlyt, ugyanis meg volt róla győződve, hogy ezekben az ügyekben kevésbé állt fenn a politikai indíttatás, mint az anyagi haszonszerzés motivációja.⁴¹ Az ügyész azonban a megkezdett letartóztatásokat, helyszíni kihallgatásokat nem folytathatta sokáig, hiszen Horthy Miklós kormányzó 1921. november 3-ai amnesztiarendelete⁴²

⁴⁰ Uo. 286.

⁴¹ Uo. 287.

⁴² Horthy Miklós kormányzó 1921. december 25-én kelt rendeletében országos amnesztiában részesített mind a szélsőbal-, mind a szélsőjobboldali atrocitások elkövetőit. Az 1920. december 25-ei amnesztiarendelet kegyelmet hirdetett az 1918–1920 között politikai bűnökért elítéltek számára. A rendelet fontos kitétele volt, hogy a felbujtókra és vezetőkre, illetve a súlyos börtönbüntetésre ítélt személyekre nem vonatkozott. Azok kaphattak kegyelmet, akiket az 1918. október 31. és 1919. március 21. között elkövetett bűncselekményeik miatt öt évre ítélték, illetve azok, akiket a gyorsított bünvádi eljárás keretében tíz évet meg nem haladó szabadságvesztést kaptak, feltéve, ha a személy egyénisége és gondolkodásmódja távol állt a bolsevizmustól.

gyakorlatilag semmissé tette, de legalábbis szimbolikussá alacsonyította munkáját. A nyomozás lezárása után elhatározta, hogy a vörös uralom áldozatai névsorának közzététele után a fehérterror áldozatainak névsorát is összegyűjti, ám munkáját nem tudta eredményesen befejezni.⁴³ Noha Francia Kiss Mihályt, Danics Mihályt és társaikat megkísérelte egyszerű, az amnesztiarendelet hatálya alá nem eső köztörvényes bűncselekményekért is letartóztatni, feletteseitől azt az utasítást kapta, hogy letartóztatásukat tartsa függőben.⁴⁴

Végül az ügyek kivizsgálásának befejezésére dr. Kovács Péter, a Váry Albert mellé korábban kirendelt ügyész kapott megbízást, aki – mivel értelmezése szerint a Kecskemét környékén a Héjjas-brigád tagjaiként karhatalmi szolgálatot

Emellett az ellenforradalomban részt vevőkre is vonatkozott, akik olyan bűncselekményt követtek el, ami a Tanácsköztársaság elleni „közelkeseredésből vagy menthető felháborodásból fakadt.” Vö. CSONKA Laura, *Nemzetközi és hazai fellépés a népbiztosok megkegyelmezése érdekében*, Archivnet, 2015/3.

https://archivnet.hu/politika/nemzetkozi_es_hazai_fellepes_a_nepbiztosok_megkegyelmezese_erdekeben.html

⁴³ HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – uo. Váry Albert tanúvallomása, 287.

⁴⁴ Uo. 287.

teljesített fegyveresek jogi értelemben katonáknak számítottak – az ügyet áttette a katonai hatóságokhoz.⁴⁵ A nyomozást a legtöbb esetben – feltehetőleg a legmagasabb kormányzati körök támogatásával – a katonai hatóságok, amelyek korábban sem mutattak túl nagy együttműködést Váry Alberttel, aki számos ügyben megkereste őket,⁴⁶ megszüntették.⁴⁷ A gyilkosságokkal alaposan gyanúsítható, karhatalmi szolgálatot ellátó katonák kihallgatásaik alkalmával pedig mindössze egyetlen esetben említették meg parancsnokuk, Héjjas Iván főhadnagy nevét.⁴⁸ Az érdemi felelősségre vonás a végén

⁴⁵ Uo. 288.

⁴⁶ HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – Váry Albert összefoglaló jelentése.

⁴⁷ A csendőri ügyészség felmentő határozata a Héjjas-különítmény gyilkos tagjai ügyében, Budapest, 1923. november 27., in *Iratok az ellenforradalom történetéhez 1919–1945, I. kötet. Az ellenforradalom hatalomra jutása és rémuralma Magyarországon 1919–1921*, forráskiad. KARSAI Elek, KUBITSCH Imre, NEMES Dezső, PAMLÉNYI Ervin, Budapest, Szikra Kiadó, 1956, 225–228.

⁴⁸ Danics Mihály és Zbona János Váry Albert 1947-es tanúvallomása szerint 1921-es kihallgatásuk során mindössze egyszer említették Héjjas Iván nevét, akkor azonban azt mondták, Héjjas adta a parancsot a gyilkosságokra. HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – Váry Albert tanúvallomása, 287–288.

persze elmaradt,⁴⁹ 1922-ben különböző köztörvényes bűncselekmények miatt mindössze Danics Mihály, Zbona János és más, kisebb kaliberű elkövetők kaptak néhány év börtönbüntetést.⁵⁰ Bár különítményét erre az időszakra már elvileg lefegyverezték, Héjjas 1922 nyarán heves sajtóvitát kezdeményezett, és lényegében kikérte magának, hogy az ellenforradalom idején elkövetett cselekményeiért amnesztiában részesítették. Kijelentette továbbá, hogy bár meghajlik a kormány akarata előtt, még nem adta ki az utolsó parancsot, és „ha a magyar ég bármely táján villámlik”, akkor Budapest számára ő lesz az „istennyila”.⁵¹ Bethlen miniszterelnök közbenjárására ekkor, 1922. július

⁴⁹ Horthy Miklós fővezér, majd kormányzó fehérterrorban játszott felelősségének kérdéséről lásd bővebben: UNGVÁRY Krisztián, *Horthy Miklós. A kormányzó és felelőssége 1920–1945*, Budapest, Jaffa Kiadó, 2020. Valamint: GELLÉRT Ádám, *Horthy Miklós és a politikai alapú büntetlenség. Gellért Ádám viszontválasza Máthé Áronnak*, Clio Intézet honlapja, 2020. 04. 13. <https://www.clioinstitute.hu/single-post/2020/04/13/Horthy-Miklós-és-a-politikai-alapú-büntetlenség-Gellért-Ádám-viszontválasza-Máthé-Áronnak> Letöltés ideje: 2020. 04. 14.

⁵⁰ ZINNER, i. m. 174.

⁵¹ [SZERZŐ NÉLKÜL], *Héjjas Iván ügye a nemzetgyűlésben*, Népszava, 1922. július 15. Idézi: ROMSICS Ignác, *Bethlen István*, Budapest, Helikon Kiadó, 2019, 270.

20-án – mivel lényegében egy második nyugat-magyarországi felkelést próbált meg szervezni, és ehhez toborzott embereket⁵² – egy rövid időre őrizetbe vette a rendőrség, azonban nemsokára ki is engedték.⁵³

Héjjas Iván, egy radikális különítményparancsnok utóélete

Az Ébredő Magyarok Egyesületének pacifikálásával párhuzamosan a fehérterror egyik kulcsfigurája és a Duna-Tisza közén elkövetett atrocitások irányítója, a KKVSz-ben vezető szerepet betöltő Héjjas Iván is – látszólag – konszolidálódott és pacifikálódott. A büntetést – elsősorban talán a Horthyval és Gömbös Gyulával való viszonyának köszönhetően – a Horthy-korszakban végig elkerülhette. A fehérterrorban részt vevő egykori különítményparancsnokok közül talán Héjjas volt az, aki társadalmi és politikai értelemben a legmagasabbra jutott.⁵⁴ 1927 és 1931 között a Gömbös

⁵² ROMSICS, i. m. 270.

⁵³ ZINNER, i. m. 173.

⁵⁴ Vö. Bödök Gergely hiánypótló PhD-értékezésével: BÖDÖK, i. m. 220.

Gyula által alapított, a kormányzó Egységes Pártból kivált Magyar Függetlenségi Párt (közkeletű nevén: Fajvédő Párt)⁵⁵ színeiben a kunszentmiklósi választókerület országgyűlési képviselője volt. 1929. június 16-án Horthy Miklós kormányzó a Margitszigeten tartott nagyszabású ünnepség keretében vitézi címet adományozott Héjjas Ivánnak, testvérének, Héjjas Aurélnak, Gömbös Gyulának

⁵⁵ A politikai konszolidáció zálogaként Bethlen István miniszterelnök törekvései és tárgyalásai nyomán az 1920-as választások két legsikeresebb pártja, a Nagyatádi-Szabó István vezette Országos Kisgazda- és Földműves Párt és a kormányon levő Keresztény Nemzeti Egyesülés Pártja 1922. február 2-án Keresztény Földműves-, Kisgazda- és Polgári Párt néven egyesült. Az így létrejött új pártot a közbeszédben a korszakban jórészt csak Egységes Párt néven emlegettek, és agrárpártból széles gyűjtőpárttá válva akarta folytatni konszolidációs politikáját, lehetőleg minél stabilabb parlamenti többséget szerezve az 1922-es nemzetgyűlési választásokon. (Vö. [SZERZŐ NÉLKÜL], *Keresztény Nemzeti Egyesülés Pártja (KNEP)*, in *Magyarországi politikai pártok lexikona*, 1846-2010, főszerk. VIDA István, Budapest, Gondolat Kiadó, 2011, 193–194.) Az Egységes Pártból vált ki 1923 augusztusában a Gömbös Gyula későbbi miniszterelnök vezette szélsőjobboldali frakció, amelyből 1924. november 14-én hivatalosan is megalakult a Fajvédő Párt néven ismert Magyar Nemzeti Függetlenségi Párt. (Vö. [SZERZŐ NÉLKÜL], *Magyar Nemzeti Függetlenségi (Fajvédő) Párt*, in i. m., 213–215.).

és még további több tucat egykori és aktív állományú katonának.⁵⁶

Héjjas időközben diplomát, illetve a légi jogról szóló könyvével⁵⁷ jogtudományi doktorátust szerzett, majd mint egykori pilóta és egyébként korántsem inkompetens repülésügyi szakember, az 1930-as években a Kereskedelem- és Közlekedésügyi Minisztérium közlekedéspolitikai szakosztályának munkatársaként dolgozott magas rangú köztisztviselőként. 1940-től a közforgalmi repülési ügyek szakosztályvezetője, miniszteri osztálytanácsosa, később címzetes államtitkára,⁵⁸ illetve párhuzamosan a Magyar Légiforgalmi Rt. igazgatótanácsi tagja volt, a kormányzó pedig főhadnagyból századossá is előléptette.⁵⁹ Hivatalosan ugyan a polgári

⁵⁶ BODÓ, i. m.

⁵⁷ HÉJJAS Iván, *Légi jog*, Első Kecskeméti Hírlapkiadó- és Nyomda Rt, 1934.

⁵⁸ Héjjas Iván 1944-ben nyugalomba vonult, ennek alkalmából pedig a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter előterjesztésére államtitkári címet kapott. HU-MNL-OL-K 27-1942. 02. 08.-26. napirendi pont.

⁵⁹ Nem áll rendelkezésre pontos forrás erre vonatkozólag, azonban elérhető egy fénykép az 1930-as évekből, amelyen Héjjas Iván öccsével, Héjjas Auréllal együtt látható a honvéd légierő társasági egyenruhájában. A vállapok alapján egyértelműen meg-

repülés felügyeletével és szervezésével foglalkozott, azonban egykori vadászpilótaként valószínűsíthetően szerepe volt a honvéd légierő szervezésében, fejlesztésében is.⁶⁰

Barátja és protektora, Gömbös Gyula miniszterelnök 1936-ban bekövetkezett halálával Héjjast ugyan politikai értelemben nagy veszteség érte – kormánytaggá pl. sosem válhatott, holott kvalitásai alapján valószínűleg a miniszteri pozíció lehetett volna a legmagasabb szint, amelyet elérhetett volna –, de a kormányzó töretlen híveként pozíciója és befolyása stabil maradt. A politikai aktivitással sem hagyott fel egészen, 1938-ban – az egykori Fajvédő Párt nyomdokain járva – új radikális jobboldali pártot alapított Magyar Fajvédők Országos Szövetsége⁶¹ néven, mely azonban szigorúan távol tartotta magát a Nyilaskeresztes

állapítható, hogy Héjjas Iván századosi, míg öccse, Aurél hadnagy rendfokozatot visel.

⁶⁰ Vö. Horthy Miklós kormányzó feljegyzése a magyar polgári és katonai repülés állapotáról, 1938. október, in *Horthy Miklós titkos iratai*, 194–197.

⁶¹ A párt fondtöredéke, mely elsősorban tagsági igazolványokat és belépési nyilatkozatokat tartalmaz, fennmaradt a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára őrzetében: HU-MNL-OL-P 2249-81. sorozat.

Párttól és más, nyugati mintára szerveződő magyar fasiszta-nemzetiszocialista pártoktól, és leginkább az autoriter konzervatív kormányzat lojális ellenzéként működött, így nem tudott a magyarországi szélsőjobboldal számottevő erejévé válni.⁶²

A kormány tudtával és beleegyezésével, sőt, annak kifejezett kérésére Héjjas a második világháború idején, Magyarország hadba lépésével és a németek agressziós politikája melletti elköteleződésével egy időre a katonai / paramilitáris tevékenységhez is visszatérhetett. 1938-ban Kozma Miklós volt belügyminiszter (ekkoriban a Magyar Távirati Iroda elnök-vezérigazgatója, későbbi kárpátaljai kormányzói biztos) irányítása alatt az újjászervezett (második) Rongyos Gárda egyik vezetőjeként részt vett a kárpátaljai diverziós hadműveletben, mely az 1920-ban a trianoni békeszerződés értelmében Csehszlovákiához csatolt Kárpátalja német segítséggel történő visszafoglalását készítette elő.⁶³ Héjjasnak emellett valószínűleg szerepe volt

⁶² BODÓ, i. m.

⁶³ ORMOS Mária, *Egy magyar médiavezér. Kozma Miklós*, PolgArt Kiadó, Budapest, 2001, 549–571.

Horthy Miklós fia, Horthy István kormányzó-helyettségé választásának megszervezésében is.⁶⁴

1943 végén Szombathelyi Ferenc, a honvéd vezérkar főnöke Kádár Gyula ezredes egy 5000 fős, irreguláris katonai segéderő megszervezésével bízta meg,⁶⁵ melyben a kormányzó utasítására Héjjas, mint a diverziós hadviselés szakembere ugyancsak részt vett. Ez a csapattest azonban végül nem játszott szerepet Magyarország katonai védelmében, Héjjas pedig 1945-ben az előre nyomuló szovjet csapatok elől Németországba, majd Spanyolországba menekült, ahol a német háborús bűnösöknek és szövetségeiknek előszere-ttel menedéket nyújtó jobboldali diktátor, Francisco Franco tudtával és beleegyezésével a Galícia tartománybeli Vigóban telepedett le.

Bár Héjjas Ivánt a népbíróság végül – koncepció pernek korántsem nevezhető, a megszálló szovjetek által befolyásolt magyar bíróságok ítélke-

⁶⁴ Horthy Miklós kormányzó fiát, Horthy István repülő főhad-nagyot 1942. február 19-én választotta kormányzóhelyettségé az országgyűlés. BODÓ, i. m.; valamint részletesebben lásd: OLASZ Lajos, *A kormányzóhelyettesi intézmény története, 1941–1944*, Buda-pest, Akadémiai Kiadó, 2007.

⁶⁵ BODÓ, i. m.

zési gyakorlatához képest többé-kevésbé korrekt eljárásban – 1949. augusztus 25-én, elsősorban a fehérterror idején elkövetett orgoványi gyilkosságok miatt távollétében halálra ítélte,⁶⁶ az egykori milíciaparancsnok végül spanyol emigrációban hunyt el 60 éves korában, 1950-ben, feltehetőleg természetes halállal.⁶⁷

⁶⁶ HU-BFL-VII-5-e-1949/20630 – Héjjas Iván és társai népbíró-sági pere – Ítélet.

⁶⁷ Héjjas Ivánt már az 1940-es évektől kezdve súlyos gyomor-bántalmak gyötörték, halálának oka feltehetőleg gyomorvérzés volt, súlyos, kezeletlen gyomorfekély vagy emésztőrendszeri rák-betegség következtében. Halálának pontos oka nem ismert.

A FORRÁS

**Váry Albert koronaügyész-helyettes
összefoglaló jelentése a fehérterror
Duna-Tisza közén zajlott
eseményeiről
Budapest, 1922. június 20.**

Összefoglaló jelentés

a Duna-Tisza közén 1919. év őszén, 1920. év tavaszán és 1921. év nyarán kommunista- és zsidó-üldözésekkel kapcsolatban elkövetett, hivatalból tudomásomra jutott vagy előttem panaszolt bűncselekmények nyomozásáról, a tett intézkedésekről s az ügyek jelen állásáról:

Az 1921. augusztus közepén nyert megbízásom folytán, mint kir. főügyészséghez kirendelt kir. főügyész, felhívtam a kecskeméti, kalocsai, szolnoki és szegedi kir. ügyészségeket, hogy az ilyfajta ügyekben tett följelentéseket s nyomozási iratokat hozzám terjesszék föl. Ez ügyekben ugyanis a bűnvádi eljárástól csak úgy vártam sikert,

ha a nyomozást kiveszem azon helyi hatóságok kezéből, kik eredményt elérni nem tudtak, s azt magam irányítom és végeztetem a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya által. Megkerestem továbbá az illetékes katonai hatóságokat, így elsősorban a M. Kir. Csendőrfelügyelő Ügyészét, hogy az ez ügyekben a katonai hatóságok előtt folyamatba tett eljárás iratait közöljék velem részben tájékoztatás, részben annak megállapítása végett, hogy az ott folyó bűnügyekben polgári egyén szerepel-e gyanúsítottként.

Az ily módon hozzám jutott vagy betekintésre megküldött iratokból megállapítottam, hogy a lefolytatott eljárás legtöbbször eredménytelen maradt, s megakadt a följelentésnél, vagy az eredménytelen csendőri vagy rendőri jelentésnél. Egyes esetekben pedig a tettesek kiléte megállapítást nyert ugyan, de azok, bár indokolt lett volna, le nem tartóztattattak, s a további eljárás szünetelt.

Ez alapon minden egyes ügyet újra folyamatba tettem, s a nyomozás teljesítése végett a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztályát kerestem meg. Jogom volt erre, mert a Budapesti Kir. Főügyészség impériumát gyakoroltam, s mert ez ügyekben az eljárást rögtönítelő bíróság elé tartozó

lázadás büntette címén indítottam meg, mikor az a bíróság illetékes, amelyhez a kir. ügyészség fordul. Jelen esetben egyes ügyeket a Budapesti Kir. Büntetőtörvényszék mint rögtönítelő bíróság elé kívántam vinni, s így az ügyészi funkciókat a Budapesti Kir. Ügyészség által mellém rendelt dr. Kovács Péter kir. ügyész útján teljesítettem.

Az eljárástól gyors sikert úgy vártam, hogy elrendeltem az iratok alapján a bűncselekménnyel gyanúsítható összes gyanúsítottak letartóztatását. Mikor azonban 1921. augusztus 29-én e célból Izsákra mentünk, kiderült, hogy a terheltek egy része elbujdosott, más része Nyugat-Magyarországra ment. Ez a körülmény a nyomozás kilátásait igen rontotta. Addig ugyanis, míg a terheltek letartóztatva nincsenek, sem a sértettek, sem a tanúk nem mertek vallani. A nyomozás tehát nagyon lassan haladt, s igen csekély eredménnyel. Letartóztattunk vagy 20-22 egyént, de ezek mind másod- és harmadrangú egyének voltak, s a bűncselekmények elkövetésénél kisebb szerepet játszottak. A vezérek, az igazi tettesek: Francia Kiss Mihály, Balogh Ferenc, Pataki Nándor, Zbona János, Zana László, a Danics fivérek, főként Danics Mihály, az izsáki zsidók elkergetésében és

általában a zsidók üldözésében és bántalmazásában vezető szerepet játszott Füvessy fivérek, dr. Rád Árpád, stb., stb. kézrekeríthetők nem voltak. Több mint nyolcvan ember ellen adtam ki elfogató-parancsot, s ezek közül alig került néhány kézre, jelentős alak egy sem. Pedig a letartóztatások iránt nemcsak a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján intézkedtem, hanem megkerestem Nyugat-Magyarország főkormánybiztosát és a szegedi csendőrkerületi parancsnokot. Amíg pedig a terheltek szabadlábon voltak, addig a nyomozástól komoly siker nem volt várható. Mutatja ezt a solti eset is /:Lederer Adolf 1921. augusztus 16-án, Solton történt legyilkolása :/, hol a tettesek kiléte máig sem volt felderíthető. Pedig e tekintetben mindent megtettünk, s akit a bűncselekménnyel kapcsolatba tudtunk hozni, letartóztattuk. Nagyon valószínű, hogy a gyilkosok közt volt Cserna István szabadszállási parasztleány; le volt ez ügyben még tartóztatva hét egyén, s a nyomozás mégsem járt eredménnyel. Mert az igazi vezérek, így elsősorban Balogh Ferenc szabadlábon, illetve távol, szökésben voltak.

Az 1921. évi augusztus hó közepén megindított nyomozásokról általánosságban azt kívánom

megjegyezni, hogy az egyes bűncselekményekre vonatkozó tárgyalás – beleértve az elkövetés módját és valamennyi tettes személyét – minden irányban még mindig nem volt megállapítható. Ennek oka nem a nyomozó közegek mulasztásában, vagy lanyha eljárásában, hanem, mint említettem, abban rejlett, hogy a fő tettesek részben megszöktek, részben a volt Prónay- és Héjjas-féle zászlóaljakra önként jelentkezvén Nyugat-Magyarországon, a felkelők táborában tartózkodtak, s a beszerzett adatokból tudott tettesek ellen hiába bocsátottam ki elfogatóparancsot, nemcsak hogy a tetteseket letartóztatni nem tudtam, de még annyit sem érhettem el, hogy legalább kihallgatásuk céljából megjelenjenek. E részben eredménytelenség oka volt az is, hogy az emberek ma is szöknek a tanúskodás elől. Eklatáns példa erre az, hogy a solti, fülöpszállási, izsáki tanyai lakosok a nyomozás során semmiféle tanúidőzésre nem jelentek meg, a detektívek csak úgy tudták e tanúkat megkapni, illetve kihallgatni, hogy éjjel a tanyát körülfogták, mert máskülönben megesett, hogy a detektívek szeme láttára lóháton menekült előlük a kihallgatandó tanú.

Az 1921. november 3-iki magas kormányzói elhatározás folytán ez ügyek legnagyobb része megszűnt. Kétségtelen ugyanis, hogy a tetteseket a cselekmények legnagyobb részének elkövetésénél nem önző egyéni nyereségvágy, hanem részben kommunista-, részben zsidóüldözés és -gyűlölet vezette. A magas kegyelmi elhatározás óta a nyomozásnak az volt a célja, hogy megállapítsa, mi volt a cselekedetek alap indítóoka. Megállapítható, hogy a cselekmények annak idején általában a kommunistaüldözés jegyében indultak, s egy-két esettől eltekintve /: izsáki rablógyilkosság :/ csak később, 1920. év tavaszán fajultak kifejezetten zsidóüldözésekké. Bizonyos az is, hogy az első elhurcolások /: augusztus, szeptember és október :/ indítóoka az volt, hogy az elhurcoltak kommunisták voltak. November 16-án Kecskeméten, november 17-18 közt Izsákon és november 22-ére virradóra a lajosmizsei vonatról és Lajosmizséről történt elhurcolások és legyilkolásoknál szerepelnek vegyes motívumokként: kommunistagyanús egyének, zsidók elleni gyűlölet és anyagi haszon-szerzés. Kétségtelen például, hogy az Izsákról elhurcolt egyénekkel szemben közönséges rablógyilkosság követtetett el. 1920. év tavaszán már kifeje-

zetten zsidóüldözés történik. Azonban az Izsákról elkergetett zsidók holmija is eltűnik, és az 1920. április-júniusban elkövetett gyilkosságoknál is előfordul, hogy értékek is eltűnnek. Sajnos, ez ügyek legnagyobb része még ma is homályban van, s a tettesek kiléte kétségtelenül meg nem állapítható. A nyomozás feladata utóbb már csak az volt, hogy kiderítse, mi lehetett, mi volt a tettesek cselekményének indítóoka.

Természetesen a kegyelmi elhatározás folytán az összes ügyek vesztettek jelentőségükből. Miután a gyilkosságok legnagyobb része kegyelem alá esik – egy-két rablógyilkosság kivételével – a többi rablások, lopások, stb. nagyobb súllyal nem bírnak, s ezek részletes tisztázását feladatomnak nem is tekintettem. Feladatomból utóbb arra szorítottam, hogy megállapítsam, fennforognak-e a kegyelem föltételei, s akkor azért, ha pedig, nem, akkor az ügy csekélyebb jelentőségére tekintettel az eljárás folytatása vagy a kegyelmi eljárás megindítása végett az összes iratokat visszaküldöttem az illetékes kir. ügyészségekhez. Azokban az ügyben azonban, melyek rablógyilkosságoknak látszottak, a nyomozás folytattam, s a tényállás tisztázása s a tettesek letartóztatása után az ügyeket az eljárás

folytatása – vizsgálat és vizsgálati fogság indítványozása – céljából az illetékes kir. ügyészségekhez eljuttatni. Azokat az ügyeket, hol a tettesek kétségtelenül katonák, az illetékes katonai ügyészséghez, ill. a M. Kir. Csendőrfelügyelő Ügyészhöz küldtem meg.

Az ügyek egy részénél a nyomozás során az volt megállapítható, hogy a kiderített bűncselekmények nem foglalják ugyan magukban a Btk. 153. §-a alá eső lázadás bűntettének alkotóelemeit de más /: rablás, lopás, magánosok elleni erőszak, magánlaksértés, zsarolás bűntette, stb. :/ bűncselekmények miatti eljárásra az elkövetési hely szerinti bíróságok, illetve ügyészségek illetékesek; továbbá mert az említett magas elhatározás alapján a cselekmények túlnyomó részben kegyelem alá esnek, végül, miután arra nézve, hogy a kegyelem alapjául szolgáló feltételek fennforognak-e, esetleg még külön nyomozás szükséges, akként intézkedtem, hogy ezen statáriális eljárás alá nem vonható bűncselekményekre vonatkozó nyomozati iratok legnagyobb részét további megfelelő eljárás végett az illetékes kir. ügyészségekhez visszaküldöttem.

Hasonlóan visszaküldtem az illetékes kir. ügyészségekhez azon bűnügyeket is, amelyekben

szereplő tettesek kegyelem alá esnek, valamint azon ügyeket is, amelyekben eddig a tettesek kideríthetők nem voltak.

Alább felsorolom a Budapesti Kir. Ügyészség előtt folyamatban volt bűnügyeket a tett intézkedések feltüntetésével:

I. SOLTI ÜGY

A nyomozás adatai szerint Solton 1921. év augusztus 16. és 17-ike közötti éjjelen négy ismeretlen egyén bemászott Kovács Ignác sértett udvarába, és ott a lakás ablaka alá menve a tettesek egyike beszólt az ablakon: „Kovács úr, nyissa ki az ajtót, sürgőnyt hoztam.” Sértett rosszat sejtve az ajtót nem nyitotta ki, minek következtében a tettesek 20-25 lövést tettek a lakásba. A lövegek senkit sem találtak. Mikor a lövéseket tették, a szemben lévő takarékpénztár épületében kijött Hollós József takarékpénztári szolga, akire a tettesek 2 lövés tettek, mire az visszaszaladt. A lövések után a tettesek Goldner Lajos lakásához mentek, s minthogy itt sem nyitottak ajtót, a lakásba az ablakon keresztül néhány lövést tettek. Emberéletben nem esett kár. Innen Bauer Miklós

lakásához mentek, hol az ablakot megkopogtatva hasonló módon az ajtó kinyitására hívták fel a sértettet, és miután nem nyitotta ki, 20-25 lövést tettek a lakásba. A lövések zajára felkeltek és menekültek akartak a szomszéd lakásban lakó Léderer Adolfék. A tettesek azonban eközben odaértek a lakáshoz és az ablakon keresztül azzal fenyegetőztek: „Léderer, elkövetkezett a végórád!”. Léderer az üzleten keresztül kimenekült az utcára, de mintegy 30 lépésnyire, amikor egy kerítésen át akart mászni, a tettesek utolérték és puskatussal agyonverték, és a hulláját az utcán hagyták anélkül, hogy pénzét és értéktárgyait elvették volna. Innen Ráb Jakab lakására mentek. Ott az ablak üvegeit puskatussal bezúzták és az ablakon bekiáltották: „Zsidók, reggelre hurcolkodjatok el valamennyien!”

A tettesek a legszélesebb körű nyomozás dacára kideríthetők nem voltak, miért is a nyomozást 114763/1921. k. ü. számú határozatommal megszüntettem. Ez ügyben a gyanúsítva és előzetes letartóztatásban voltak: Raffay István, Cserna István. Szőke János, ifj. Matern Ferenc, Szántó József, Szántó István, Rácz János és Bugyi János.

II. IZSÁKI ÜGYEK

/: kisebb jelentőségűek :/

1./ Haskó Hermann feljelentése szerint 1920. március havában menekült Pestre. Április havában Erzsí és Irma leányát elküldte Izsákra, ottmaradt borának elszállítása végett. Mindjárt másnap éjjel Balogh Ferenc és a két Füvessy felfegyverkezve a lakásba mentek, leányait durva szavakkal támadták és házkutatást tartották. Fia lakkcsizmáját és katonaruháját Balogh Ferenc magához vette, s leányainak megparancsolta, hogy azonnal hagyják el Izsákot, amit azok akkor éjjel meg is tettek. Másnap Balogh Ferenc és Teischler István a lakásból egy társszekéren minden értékes holmit elvittek. Kára: 300.00 korona.

A nyomozás során a feljelentésben foglaltak legnagyobb részben bizonyítást nyertek. A bútorok egy részével az ÉME izsáki osztályának helyiségeit rendezték be. Egy szekér ingóságot Eördögh Tibor orgoványi főjegyző is elvitetett. Az élelmiszerek egy része az ottani csendőrorsnek adatott át 1395 korona ellenében. Több holmi ismeretlen tettesek is elvittek. Sértett lakását a lakáshivatal Birkás Ferencnek, Szegvári Péternek és Petrovics István-

nak utalta ki, akik a megmaradt bútorok egy részét használták is.

A nyomozati iratokat megfelelő eljárás végett 111579/1921. k. ü. számú határozatommal a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

2./ Rózsa Manó panaszában azt adta elő, hogy miután Izsákról elmenekültek, a lakást Guttenberg Margit házvezetőnőre bízták. Elmenekülésük után lakásokat Balogh Ferenc és társai kirabolták. Kára: 3 millió. Hallotta, hogy Teischler a bezárt ruhaszekrény tartalmát és értékpapírjait kidobálta az utcára. Pincéjéből 30-40 hl. bort és vagy 400 drb. hordót, két kocsiját, két lovát elvitte. Nemzeti hadsereg javára 40.000 koronát vetette ki rá. Befizette, nyugtát nem kapott.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy Balogh Ferenc és Teischler István két csendőrrel egy társszekérre rakatott bútorokat és egyéb ingóságokat. Balogh két bőrkabátot is elvitt. A bútorokat Füvessy hadnagy Kecskemétre szállította ott a kecskeméti gazdasági gőzmalommal szemben lévő földszintes házban helyezték el. A két kocsilovat és kocsit Füvessy hadnagy Kecskemétre vitette, s egy darabig ott használt, majd

később Orosz György főhadnagy a fogatot Pestre küldte a szegedi vadászzászlóalj címére. Mai napig sem kerültek elő. Az élelmiszerekből Balogh Ferenc többeknek utalt ki. A csendőrség 10-16 q. tengerit kapott. Kállai Gábor és Kállai Gyula egy megrakott szekérrel vitt el tengerit. A csendőrök egy morzsológépet is elvittek, ez nagy borszállító kocsit Kállai Gábor vitt el. A bútorok elszállítása alkalmával a községi elöljáróság 2 tagot küldött ki, hogy az elvitt ingókról leltárt vegyenek fel. Sértett ingóiból ismeretlen egyének is hurcoltak el. A nemzeti hadsereg javára történt gyűjtés eredményéről a községi elöljáróság elszámolni nem tud.

A tényállás még minden irányban tisztázva nincs.

A nyomozati iratokat megfelelő eljárás végett 111561/1921. k. ü. számú határozatommal a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

Ez ügyben gyanúsítottként Teischler István le volt tartóztatva.

3./ Strommer Béla feljelentésében azt adta elő, hogy 1920 elején menekült Izsákról, április elején hazajött, amikor a Füzesy testvérek meghagyták neki, hogy a községházán jelentkezzen. Ugyan-

ekkor elvitték tőle a vadászfegyvert. Másnap a községházán a két Füvessy megverte, s ezért mindjárt elmenekült. Elmenekülése után Balogh Ferenc és társai a lakását felnyitották, s onnan az összes fehérneműit, vagyis női és férfiruhákat és edényeket elvittek. Az elvitel után megjelent Horky jegyző, és jegyzőkönyvet vett fel, hogy a házkutatás alkalmával semmit sem vittek el. Lakását az ÉME nevében lefoglalta Balogh Ferencnek. 1920. október 20-án Berta húga lement Izsákra, s Horky ekkor azt mondta neki, hogy a bútorokra szüksége van, nem engedi elszállítani, csak oly feltétel mellett adja ki egy részét, ha annak használatába írásban beleegyezik. Fatelepéről 150.000 korona értéket és 300 hl. űrtartalmú hordót, két igásszekeret, 5000 drb. szőlőkarót, egy vagon tűzifát vittek el, ez utóbbit Horky vette igénybe az ÉME javára.

A nyomozás során a feljelentésben foglaltak nagy részben bizonyítást nyertek. A lakásból Balogh Ferenc, Teischler István és eddig még ki nem derített társai vitték el az ingóságokat. A tettesek között volt a két Kállay, Bognár István és ifj. Murancsik Sándor is. A faanyagokkal Balogh rendelkezett, ő utalt ki többeknek abból, az árat ugyan megállapították, de senki sem fizetett érte.

Hasonlóképpen cselekedett a hordókkal is. Balogh Ferenc az általa elvitt ruha és egyéb ingókból többeknek adott részben ajándékba, részben fizetés fejében. Így például Horváth Józsefnének, Basa Pálnénak, s ezenkívül a felnyitott lakásból ismeretlen egyének is hurcoltak el több ingóságot. Ezen kívül Horváth János, Fekete Ferenc, Kecskés Mihály, Szabó György, Deák László is vittek el különféle ingóságokat.

A nyomozás még ez ügyben is kiegészítésre szorul.

A nyomozati iratokat megfelelő eljárás céljából 111580/921. k. ü. számú határozatommal a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

4./ Weisz Béláné azt panaszolta, hogy az 1920. év április elején déltájban a szülőben lévő lakásán megjelent Balogh Ferenc, Teischler István és Kosztka László, és Baloghnál manlicher fegyver, Teischlernél revolver volt. A szobából Balogh mindenkit kiküldött, majd rárivallt: „mit mondtál, te rohadt zsidó, igaz-e, hogy azt mondtad, szartok az Ébredő Magyarok Egyesületére?”. Ő tagadta, ekkor behívatta Farkas Endrét és feleségét, akik azt bizonygatták. Ekkor Balogh Ferenc a bajonetszíjjal,

Teischler pedig nádpálcával ütlegették. Teischler a revolvert is ráfogta. Majd arra kényszerítették, hogy az összegyűlt parasztnak csókoljon kezét, sőt, a nála lévő két zsidó borkereskedővel is ugyanezt tették, sőt, mindkettőt Balogh és Teischler megbottozták. Ekkor Balogh és Teischler kihirdette a parasztnak, hogy most már a zsidókat megölni és a zsidók vagyonát széthordani szabad, s ekkor eltávoztak. Távozásuk után az összegyűlt csőcselék a lakásba behatolt, és értékes ingóit és élelmiszereit és 10.000 korona készpénzét széthurcolták. Kára 200.000 korona. Sérülésével két hétig feküdt, de három hónapig beteg volt.

A nyomozás során a feljelentésében foglaltak bizonyítást nyertek.

Ez ügyben letartóztatásban volt gyanúsítottként Teischler István.

A nyomozati iratokat megfelelő eljárás céljából 111566/921. k. ü. számú határozattal a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

5./ Kovács Ignác feljelentésében azt adta elő, hogy 1920. április 2-án este 10 órakor a Füvessy testvérek a község házára vezették, s ott a két Füvessy őt súlyosan bántalmazta. Másnap elmenekült.

Néhány nap múlva lakását feltörték, igen sok ruhaneműt, ékszert és 50-60 ezer korona készpénzt elvittek. Üzletét szintén kifosztották. Kára több mint egymillió korona.

A nyomozás során eddig csak az nyert megállapítást, hogy sértett lakását ismeretlen katonai és civilruhás egyének feltörték, s onnan igen sok ingóságot elvittek. Ugyancsak nagyobb mennyiségű bort vittek el a pincéből is. Veréb András tanú vallomása szerint a már feltört lakásból Balogh Ferenc ismeretlen társaival egy nagy kosár férfiruháneműt vitetett el, állítólag saját maga részére.

A nyomozati iratokat megfelelő eljárás végett 111569/921. k. ü. számú határozatommal a Kecskeméti Ügyészséghez visszaküldtem.

Ez ügyben gyanúsítottként Teischler István és Mózes István voltak előzetes letartóztatásban.

6./ Brüll Bertalan feljelentésében azt adta elő, hogy 1919. november 20-án éjjel Papp Kálmán és Felföldi Dezső a kerítésben átmászva az ablakához mentek s követelték, nyissa ki az ajtót, de miután nem nyitotta ki, elmentek. Izsákra érkezvén 1920. március végén Füvessy hadnagy és öccse bekísértették a községházára Mihály fiával együtt, és ott

megverték. Ugyanaznap délután Mihály és József fiát bevitték a községházára, és ott összerugdosták. Családjával Pestre menekült. Üzletét, lakását, pincéjét teljesen kifosztották. Szerinte a kifosztásban része volt Felföldi Dezsőnek, Papp Kálmánnak, Teischler Istvánnak és Balogh Ferencnek. Elvittek az üzletéből másfélmillió korona körüli értéket, két lányának kelengyéjét, ruha- és fehérneműket, 4 kocsi szerszámfát, stb.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy sértettet és fiát a két Füvessy és Balogh Ferenc verték meg. A Csuzi Gergely tanú vallomásából pedig az állapítható meg, hogy a sértett lakását Balogh Ferenc és ismeretlen kecskeméti katonák fosztották ki, és szekereken Kecskemét felé szállították. A Damásdi Dezső tanú vallomásából pedig az látszik megállapíthatónak, hogy a sértett pincéjéből mintegy 10 hl. bort Balogh Ferenc és az ismeretlen kecskeméti katonák vittek el. Megállapítást nyert, hogy a főszolgabíró engedélyével a csendőrorosnek sértett fájából 4 kocsi vágott fa kiutaltatott. A vételár pedig még meg nem térítettett.

A nyomozati iratokat megfelelő eljárás végett 111583/1921. k. ü. számú határozatommal a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

Ez ügyben letartóztatásban volt Felföldi Dezső, Horkey János.

7./ Gábor Manó és Strelinger Károly feljelentése szerint 1920. év április elején egy éjjel a két Füvessy fegyveresen berontott hozzájuk, s súlyosan bántalmazták és szidalmazták őket. A fenyegetések folytán másnap elmenekültek. Elmenekülésük után Balogh Ferenc, Teischler István és Füvessy hadnagy bezárt lakásukba behatolva bútorokat, ruha-, fehérneműket és 3 kg. ezüst evőeszközt elvittek. Faraktárát is széthurcolták. A nyomozás során megállapítást nyert, hogy a bántalmazók Füvessy hadnagy és társai voltak. A Molnár Sándor és Miskár Mihály tanúk vallomásából megállapítható, hogy sértettek lakásából Balogh Ferenc és Teischler István ismeretlen társaikkal egy társszekérrel bútorokat és egyéb ingóságokat vittek el, de hogy az ingóságok hova kerültek, az megállapítható nem volt. Tény az is, hogy a sértettek Wertheim szekrénye, amikor ott az ingók elvitele után Horkey János megjelent, nyitva volt, s abban 375 K. 60 fillért találtak, mely bűnjelül kezeltetik. Megállapítható az is, hogy a sértettek faraktárából Balogh

Ferenc idegenek részére nagyobb mennyiségeket utalt ki, melyek közül csak kevés került vissza.

Ez ügyben előzetes letartóztatásban volt Teischler István.

A nyomozati iratokat a bűnjelekkel együtt 111585/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán további szabályszerű eljárás végett a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

8./ Fischer Zsigmondné azt panaszolta, hogy 1920. év április havában menekülés után lakását kifosztották.

Megállapítást nyert, hogy sértett lakásából ifj. Horváth József, ifj. Árvai András, Furár Györgyné, Damásdi Imréné, Pintér Gyula izsáki lakosok vittek el egyes ingóságokat, de a tényállás pontosan kiderítve nincs.

A nyomozati iratokat 111564/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán illetékes eljárás céljából a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

9./ Korodi Anna feljelentésében azt adta elő, hogy mint Beck Gyula izsáki lakos házvezetőnője, 1921. június havában lejött Izsákra, hogy a gazdaságban körülnézzon. Az esti órákban Árvai András és

Mózes István azért, mert zsidónál szolgál, kutattak utána, hogy elhurcolják. Ő azonban elrejtőzvéen nem tudták megtalálni.

Megállapítást nyert, hogy sértettet Árvai András és Mózes István tényleg keresték fegyveresen, de nem találták meg.

A nyomozati iratokat illetékes eljárás céljából 111565/921. k. ü. számú határozatom kapcsán a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

10./ Dombovári Géza feljelentésében azt adta elő, hogy az izsáki zsidótemplomot 1920. év. tavaszán ismeretlen tettesek feltörték, a padokat összetörték, a frigyszekrényt szétzúzták, a tórákat ellopták, s a kegyzsereket megégették. A templom udvarába vályogvető cigányokat kvártélyoztak be.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy a zsidótemplomot ismeretlen tettesek feltörték a frigyszekrény ajtajait kifeszítették, annak függönyeit letépték tóratekercseket, aranyhímezéses takarókat elvitték. Más rongálás nincs. Tettesek kideríthetők nem voltak.

A templom udvarán lévő iskola épületébe az izsáki lakáshivatal Horváth János kőművest helyezte be. Az iskolafelszereléseket és padokat Horky

János részben a polgári iskolába, részben a matyó elemi iskolába vitette. A metsző lakásába Suki Béla és Pintér Ignác zenészeket helyezték be.

A nyomozati iratokat 111568/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán további illetékes eljárás céljából a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

11./ Özv. Schmiedt Árpádné azt panaszkolta, hogy elmenekülése után lakása padlásáról 15 q tengerit, 5 ponyvát, 32 drb. zsákot, üzlethelyiségéből is különféle holmikat elvittek. Balogh Ferenc utasítására Weit Józsefné nevű alkalmazottja ismeretleneknek átadta fekete hintóját. Pincéjéből 5 hl. bor és összes hordói hiányoznak. Kára 180 ezer korona.

A nyomozás során csak annyi állapított meg, hogy a hintót Kállai Gábor és Bognár István, egy szekér tengerit pedig Kállai Gábor és Kállai Gyula vittek el.

A nyomozati iratokat további szabályszerű eljárás végett a 111571/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán a Kecskeméti Kir. Ügyészségnek visszaküldtem.

12./ Weisz György azt panaszolta, hogy elmene-
külése után bezárt lakásába ismeretlen egyének
behatoltak, s onnan ruha- és fehérneműket, inga-
órát, ezüst- és acél zsebórát, fényképezőgépet stb.
elvittek. Kára: 100.000 korona.

A nyomozás során csak annyi nyert
megállapítást, hogy a sértett lakását Kecskemétről
oda kijött katonák fosztották ki, de ezeknek kiléte
megállapítható nem volt.

A nyomozati iratokat 111572/1921. k. ü. szá-
mú határozatom kapcsán további illetékes eljárás vé-
gett a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

12./ Fischer Kálmán azt panaszolta, hogy elmene-
külése után 1920. év április havában rőfös rövid-
áru-üzletét teljesen kifosztották, irományait és
üzleti könyveit megsemmisítették.

A nyomozás során tettesek kideríthetők nem
voltak.

A nyomozati iratokat 111574/1921. k. ü. szá-
mú határozatom kapcsán megfelelő eljárás céljából
a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

14./ Bőhm Lajosné feljelentésében azt adta elő,
hogy 1920. év elején két lovát és kocsiját Balogh

Ferenc és a Kállai testvérek elvitték. Lakásából ágylak és fehérneműket, a szőlőjéből pedig felszerelési tárgyakat vittek el ismeretlen egyének.

Megállapítottam a nyomozás során, hogy sértett lakását jóval a zsidóüldözések előtt törték fel ismeretlen tettesek, mert lakásuk lakatlanul állott. A fogatot Balogh és Kállai Gábor rendeltére használták. A lovak megkerültek, de a kocsi nem. Hogy a kocsi kinek a birtokában van, eddig megállapítható nem volt.

A nyomozati iratokat 111575/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán további illetékes eljárás végett a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

15./ Özv. Krausz Samuné azt panaszolta, hogy elmenekülése után ismeretlen tettesek kifosztották. Raktárhelyiségében sok áru maradt, melyet Schmiedt Nándor főhadnagy adott el Adonyi Schmiedt nevű orgoványi kereskedőnek. Schmiedt a főszolgabíró engedelmével költözött be az üzletbe, pedig sohasem volt izsáki lakos. Az árukészletet Schmiedt Nándor árusította ki.

A nyomozás adataiból megállapíthatóan tény az, hogy sértett elhagyott üzletébe Förster főszol-

gabíró Schmiedt Nándor főhadnagyot helyezte be, aki az ott maradt áruk egy részét kiárúsította, a másik részét Adonyi Schmiedt orgoványi kereskedőnek eladta. Az áruk egy része le is foglaltatott.

Megállapítottatott az is, hogy 1920. év április elején Balogh Ferenc megjelent sértett lakásán, és különböző fenyegetések mellett ráparancsolt, hogy hagyja el azonnal a községet.

A nyomozati iratokat a 111576/1921. k. ü. számú határozatom céljából a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

16./ Pollák Emil sértett feljelentése szerint 1921. július 17-én Izsákon vásár volt. Délelőtt 11 órakor a kisbíró kidobolta, hogy az ÉME-nek gyűlése lesz, amelyen a zsidóknak is ott kell lenni, mert ha nem, akkor kikapnak. Néhány perc múlva a vásáron megjelenő zsidó kereskedőket 4-5 ember botokkal megtámadta, ütlegették, áruikat szétdobálták úgy, hogy mindenik zsidó kereskedő tetemes kárt szenvedett, mert a csőcselék az áruk egy részét részben elhordta, részben összetörte.

A nyomozás során a feljelentésben foglaltak legnagyobb része bizonyítást nyert. A tettesek Rád

Árpád, Teleki Viktor, Hoblich Károly, Horky János és néhány ismeretlen egyének voltak.

A támadást a csendőrség és a községi előljáróság nem akadályozta meg.

A nyomozati iratokat 111577/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldöttem.

17./ Werkner Árpád feljelentésében azt adta elő, hogy Izsákról elmenekülése után 652 drb. vesszőkosarat, 395 drb. vesszőfedelet és 101 drb. zsákfedelet hagyott hátra, melyeket Bárkás Ferenc jogtalanul eltulajdonított.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy sértetteknek a Strommer üzletébe beraktározott vesszőkosarait Balogh Ferenc Birkás Ferencnek adta el 2000 koronáért, mely összeget az ÉME pénztárába fizetett be.

A nyomozati iratokat 111578/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán további illetékes eljárás végett a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

18./ Özv. Neubach Dezsőné panaszában azt adta elő, hogy 1920. július havában ifj. Murancsik

Sándor megjelent lakásán, s közölte, hogy Balogh Ferenc azt parancsolta, miszerint azonnal hagyja el a községet, s néhány perc múlva megjelent ott Balogh Ferenc is s megbotoztatással fenyegetve felhívta a község azonnali elhagyására. Ennek következtében elmenekült, s kevés idő múlva lakását feltörték, ingóságait széthurcolták. Panaszolta továbbá, hogy 1920. március havában több értékes ingóságot megőrzés végett átadott Dóka Istvánnak, ki azonban azokat vissza nem adta.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy sértett lakásából egyes ingók hiányoznak. Bútorai részben a lakásban vannak, részben a lakásba helyezett lakók használják. Egyes gazdasági felszerelési tárgyakat is elvittek ismeretlen tettesek. Két kocsí akácfát a csendőrség vitetett el, mely a főszolgabírónak bejelentetett. Dóka Istvánné a nyomozás során az általa átadott ingóságok legnagyobb részét visszaadta, miért is a sértett bűnvádi eljárás megindítását nem kérte.

Ez ügyben előzetes letartóztatásban volt ifj. Murancsik Sándor gyanúsított.

A nyomozati iratokat 111581/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldöttem.

19./ Fehér Izidor azt panaszolta, hogy elmenekülése után Murancsik Sándor az üzletét feltörte, és oda berendezkedett, s nincs kizárva, hogy az áruit is eltulajdonította. Panaszolta továbbá, hogy 1920. október 3-án lement Izsákra, hogy a gazdaságában széjjelnézzon. A vasúti állomásnál Kállai Gábor, Fekete Árpád és Rankasz János megtámadták, véresre verték és zsebéből 27.000 korona készpénzt elvették.

A nyomozás során nem nyert bizonyítást az, hogy sértett üzletébe ifj. Murancsik Sándor jogtalanul behatolt volna, vagy az árukat eltulajdonította volna.

Megállapítást nyert, hogy a sértettet október 3-án a vasúti állomáson súlyosan megverték és pénzt elvették. Tettesek kideríthetők nem voltak. Az ez ügyben letartóztatva volt Fekete Árpád gyanúsított ellen terhelő adat beszerezhető nem volt.

A nyomozati iratokat további illetékes eljárás céljából a 111582/1921. k. ü. számú határozatom, kapcsán a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldöttem.

20./ Krausz Izidor panaszában azt adta elő, hogy 1920. év augusztus havában Orgoványon egy éjjel

Felföldi Dezső, Francia Kiss Mihály és Héjjas Aurél lakásába bementek, s ott őt súlyosan bántalmazták, majd a községházára hurcolták, de másnap elengedték. 1919 októberében Orgoványról Izsákra menekült, lakását és üzletét bezárta. Novemberben ment vissza és látta, hogy lakása és üzlete fel van törve, és abból 80.000 korona érték hiányzik. A megmaradt holmikat Izsákra szállíttatta. Azt átszállítás alkalmával Felföldi Kálmán azzal a fenyegetéssel, hogy a bugaci erdőbe fogja vitetni, arra kényszerítette, hogy az üzleti berendezéseit 1000 koronáért neki adja el.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy sértettet Felföldi Dezső és a feljelentésében megjelölt társai 1919 augusztus havában lakásában súlyosan bántalmazták. Megállapítást nyert, hogy lakásából és üzletéből több dolog hiányzik, de sem a tettesek, sem az, hogy miket vittek el, kideríthető nem volt. Felföldi Kálmán gyanúsított a zsarolásra vonatkozólag eddig kihallgatható nem volt.

A nyomozati iratokat 111584/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán további szabályszerű eljárás végett a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

21./ Veress István feljelentésében azt adta elő, hogy ő évek óta „Az Újság” című lapot járatta, de azt Balogh Ferenc minden nap elkobozta, és őt ezért mint hazafiatlan elemet az ÉME-ből Balogh Ferenc kizárta. 1920. április 1-én délelőtt Füvessy hadnagy és polgárőrrel a községházára hívatta, s midőn oda gyanútlanul elment, Füvessy és az ott levő Kass János zászlós fejbeverték. 1920. április 16-án két fegyveres polgárőr bekísérte Paál Gyula és Horváth István tanítókat Balogh Ferenc utasítására azért, mert őt /: sértettet :/ rágalmazó tartalmú jegyzőkönyvet nem akartak elárulni. Ugyanekkor Balogh Ferenc kijelentette, hogy még akkor éjjel Héjjas Iván kijön Izsákra, és vele együtt a tanítókat kiviszi Bugacra. Ő ennek következtében Pestre menekült, s néhány hónapig itt tartózkodott. Ez ügyben a kecskeméti járásbíróság előtt is bűnvádi eljárás volt folyamatban.

A nyomozás során csupán sértett hallgattott ki, miért is a nyomozati iratokat 111562/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán további megfelelő eljárás végett a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldöttem.

22./ Waga Imre feljelentésében azt adta elő, hogy 1920 nyarán Izsákról el kellett menekülnie, mert felszólalt a gazdák gyűlésén, a Förster főszolgabíró vezetése alatt működő részvénytársaságnak a szőlősgazdák érdekeire sérelmes erőszakoskodása ellen. Előadta tovább, hogy Révész szolgabíró el akarta rekvirálni a lakását, s mikor ott megjelent, nővérére reákiabált: „Aljas, piszok zsidóbarát, csendőrökkel vitetem Kunszentmiklóstra és kékre veretem!”

Ugyanezen ügghöz van csatolva Rózsa Manó feljelentése is, mely szerint 1920. október táján Deutsch Mór győri kereskedőnek Förster főszolgabíró megtiltotta, hogy a vásárolt borait elszállíttathassa, összes igazolványait elkobozta, 60.000 ezer korona készpénzét pedig elvette azon a címen, hogy láncos.

1920. év őszén Bogdány Jenő borbizománnyos lement Kunszentmiklóstra bevásárlás céljából, onnan azonban eredmény nélkül visszatért, mert Förster főszolgabíró a piactéren azt mondta a gazdálkodóknak, hogy ne adják el a zsidóknak a boroikat, ha pedig már eladták, tagadják meg az átadást.

A nyomozás során a Waga Imre panaszában foglaltak a legnagyobb részben bizonyítást nyertek.

Rózsa Manó feljelentésében foglaltakra nézve a nyomozás eddig foganatosítva nincs.

A nyomozati iratokat 111567/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán további szabályszerű illetékes eljárás végett a Kecskeméti Kir. Ügyész-séghez visszaküldöttem.

FÜLÖPSZÁLLÁSI ÉS PUSZTASZENTIMREI ESETEK:

23./ Egy névtelen feljelentés szerint Vannay hadnagy 1920. április 3-án Fülöpszálláson megjelent, s a templomba menő zsidókat feltartóztatta, igazoltatta. Egy zsidót a községházára vitetett, ott megverte, pénztárcáját elvette, csak amikor megtudta, hogy a benne levő pénz egy parasztgazdáé, adta azt vissza. Ugyanő április 7-én megalakította az ÉME fülöpszállási osztályát, s kihirdette, hogy akinek zsidóval van baja, az csak forduljon hozzá. Mikor egy gazdának egy zsidó ellen volt panasza, azzal az indoklással, hogy a keresztény mind tisztességes, a zsidó pedig mind gazember, a zsidót irtózatosan felkérte.

A nyomozás során a feljelentésben foglaltak nagy részben bizonyítást nyertek, és megállapít-

tatott, hogy Grósz Miklós volt az, akit Vannay hadnagy inzultált, és akitől a pénztárcát elvette.

A nyomozati iratokat a 111570/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

24./ Perlmutter József és neje feljelentése szerint Vannay hadnagy Perlmuttert a községházára hívatta, ott volt Balogh Ferenc és Tóti Imre fülöpszállási lakos is. Balogh és Vannay ütlegették. Elmenekült tőlük a csendőrségre, Balogh és Vannay utánamentek, és követelték az őrstől, hogy tartóztassa le, de az őrs ezt megtagadta.

1920. év május 6-án Balogh Ferenc 6 fegyveres katonával bement a vendéglőjükbe, s az ott talált Kupfler Szidóniát és Panni leányát, valamint őt is szidalmazták, tettleg bántalmazták, és megparancsolták nekik, hogy azonnal hagyják el a községet, mert különben felakasztják őket.

1921. június 29-én Horky János, Szegvári Péter, Kállai Gábor, Kállai Gyula és Néveri csendőrtiszthelyettes megjelentek este 9 óra után a vendéglőjükben, Perlmuttert kerestél, az egész lakást felkutatták, hogy elvihessék, de a férje nem volt otthon.

A tényállás minden irányban még felderítve nincs, s ezért a nyomozati iratokat további eljárás céljából 111570/1921. k. ü. szám alatt a Kecskeméti Ügyészséghez visszaküldtem.

25./ Kosztovszki Dezső feljelentésében azt adta elő, hogy 1920. április 5-én este az ottan plébános, Lengyel József átizent hozzá, hogy meneküljön, mert az éjjel ki fogják végezni. Minthogy ez az üzenet Erdei Gábor ottani lakosnak is szólt, ketten elmenekültek. Családja otthon maradt. Éjjel 12 órakor megjelent a lakásán Szóts István tiszt-helyettes két katonatiszttel, s házkutatást tartottak, de miután őt nem találták meg, kényszerítették nejét, hogy a községházára velük menjen, s ott súlyosan tetteleg bántalmazták.

E feljelentés tárgyában a tényállás még minden irányban nincs felderítve, s ezért a nyomozati iratokat a 111570/1921. k. ü. számú határozatom kapcsán a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez visszaküldtem.

III. EGYÉB ÜGYEK

1./ Friedrich István nemzetgyűlési képviselő panaszolta, hogy özv. Duxler Lajosné előtte azt panaszolta, hogy férjét, Duxler Lajos szentgotthárdi lakost, valamint Koblencz Ignác, Spiegler Leó és Eisenstein Arnold szentgotthárdi lakosokat 1920. évi január hó 26-án este egy alhadnagy és altiszt elhurcolták, s előbb Szombathelyre, onnan a Budapest felé induló vonattal tovább vitték. Nevezetteknek azóta nyoma veszett.

A M. Kir. Csendőrség Felügyelőjének Ügyésze Ü. 173/21. szám alatt megkeresésemre megküldötte az idevonatkozó eredménytelen nyomozás iratait, és ennek alapján megkerestem a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztályát a nyomozás folytatása végett.

Minthogy a cselekményt az időközben megjelent november 3-ika magas kormányzói kegyelmi elhatározás alá látszott esni, s minthogy a sértettek elhurcolásában gyanús polgári egyének ellen a nyomatékos gyanúok a nyomozás során fel nem merült, az ügyben szereplő Horváth Endre alhadnagy és Jakula Béla főhadnagy ellen folytatandó eljárás céljából 1922. évi február hó 9-

én megküldöttem az összes iratokat Dr. Schmitz Rezső M. Kir. Csendőrfelügyelő Ügyészének.

2./ Somló Manó dunaföldvári lakos azt panaszolta, hogy fiát, Somló György 21 éves önkéntes szakaszvezetőt 1920. évi március hó 28-án vagy 30-án katonai egyének Dunaföldváron meggyilkolták.

A M. Kir. székesfehérvári Vegyes Dandárparancsnok Ügyésze Ü. 846/21. szám alatt ez ügyben a nyomozást megszüntette, s illetve Cseresznyés József azon cselekményét, hogy Somló Györgyöt letartóztatta és 30 botbüntetésre ítélte, kegyelmi elhatározás alá esőnek s kegyelemben részesítendőnek jelentette ki.

Nem merült fel adat, hogy ez ügyben polgári egyén ellen nyomatékos gyanú merülne fel, mégis, a Szekszárdi Kir. Ügyészség elnöke utasított, hogy a sértett panasz folytán gyanúba vett polgári egyének ellen nyomatékos gyanúok hiányában vagy megszüntető határozatot hozzon, vagy vegye az ügyet kegyelmi eljárás alá.

3./ Kalmár Vilmosné szegedi lakos azt panaszolta, hogy férjét, Kalmár Vilmost 1920. évi június hó 5-én este Pusztamérgeken valószínűleg Francia Kiss

Mihály és ismeretlen társai elhurcolták, és utóbb Szankon meggyilkolták.

A csendőrfelügyelőség ügyésztől ez ügyben Ü. 120/20., Ü. 194/21., Ü. 5741/20. szám alatt megszerzett iratokból megállapítottam, hogy ez ügyben a nyomozás eredménytelenül végződött.

Újból elrendeltem a nyomozást, és azt a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya teljesítette is.

A nyomozás igen csekély eredménnyel járt, s arra nem merült fel adat, hogy a cselekményben Francia Kiss Mihály és Zana László szerepelnek.

Az iratokat az eljárás folytatása, illetve a kegyelmi eljárás megindítása végett a Budapesti Kir. Ügyészség megküldötte a Szegedi Kir. Ügyészségnek.

4./ Mannheim Sándor, Singer Géza és Kondor Dezső azt panaszolták, hogy Kerekegyházán 1920. évi június hó 2-án őket éjnek idején 8 tagból álló, felfegyverzett társaság megtámadta, elverte, minek következtében menekülni voltak kénytelenek.

Gombos Adolf kerekegyházai lakos panaszolta, hogy 1921. évi augusztus hó 17. és 18. közi

éjjel Kerekegyházán ismeretlen tettesek több zsidó lakásába betörték, s ablakaikat beverték.

Özv. Kanitzner Arnoldné kerekegyházai lakos azt panaszolta, hogy őt 1920. évi május hó 19-én Kerekegyházán ismeretlen tettesen életveszélyesen megfenyegették, majd 1920. május hó 23-án állítólag Balogh Ferenc és társai minden ingóságát ellopták.

Ez ügyekben a nyomozást a M. Kir. Belügy-minisztérium nyomozó osztálya útján teljesítettem, majd a befejezett nyomozás iratait részben az eljárás folytatása, részben a kegyelmi eljárás folyamatba tétele végett a Kecskeméti M. Kir. Ügyészséghez leküldöttem.

5./ A Szolnoki Kir. Ügyészség 14548/1920. k. ü. számú iratai szerint állítólag a volt Prónay-zászlóaljhoz tartozó katonák, többek között Molnár Endre főhadnagy, Molnár Ferenc hadnagy és mások Szolnokon 1920. évi április hó 26-án több polgárt összeszedtek, elvitték Abonyba, a gróf Vigyázó kastélyba, ott elverték és megkínózták őket.

A szenvedett verések folytán Abonyban meghaltak, és nyilván elásattak Háy Géza és Király Béla. Utóbb odahaza állítólag szintén az elsen-

vedett verések folyták elhaltak Vanderstein Henrik és Pintér László szolnoki lakosok.

Ugyanezen iratok szerint Szolnokról a fogházból 1920. évi április hó 28-án Abonyba hurcoltatott, és ott kivégeztetett 18 állítólag kommunista egyén.

Ez ügyben beszereztem a M. Kir. Budapesti Katonai Körletparancsnok Ügyészétől az Ü. 2715/20., illetve Ü. 246/21. szám alatti iratokat, s a nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya által folyamatba tettem.

Az időközben megjelent magas kormányzói elhatározás folytán a cselekmények kegyelem alá esvén az iratokat a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztályától visszakértem.

Hogy a katonai hatóság előtt Háy Géza, Király Béla és társai meggyilkolása ügyében az eljárás minő eredménnyel végződött, tudomásom nincs. Ez ügyben a csendőrfelügyelőség ügyészéhez intézett megkeresésem válasz nélkül maradt.

Az Ü. 246/21. számú katonai iratok szerint a szolnoki fogházból elhurcolt egyének Abonyban a gróf Vigyázó-féle kastély pincéjében fellázkodtak és felkoncoltattak. Ezen fegyverhasználati ügyben a m. kir. budapesti katonai körletparancsnok mint

illetékes parancsnok a feljelentés félretételét rendelte el, mert a fegyverhasználat jogos volt.

A Szolnoki Kir. Ügyészség által felterjesztett iratokat, valamint a M. Kir. Budapesti Katonai Körletparancsnok Ügyészének Ü. 4001/21. szám alatt megküldött iratait, amelyek Háy Gézáné panaszára vonatkozna, és a Szolnokról 1920. évi április hó 20-án és az azt követő napokon elhurcolt egyének elhurcolására vonatkoznak, minthogy a cselekmény az 1921. évi november hó 3-án kiadott magas kormányzói kegyelmi elhatározás alá látszanak esni, visszaküldöttem a Szolnoki Kir. Ügyészségnek.

6./ Részint a Kecskeméti Kir. Ügyészség által felterjesztett iratokból, részint a csendőrfelügyelőség ügyésze által megküldött iratokból megállapítottam, hogy állítólag Francia Kiss Mihály és társai 1919. évi augusztus hó végén vagy szeptember hó elején Kecskemét-Lakitelki tanyáról elcípelték Szijj Józsefet és Kaufmann Albertet. Kaufmann Albert eltűnt.

Ez ügyben a csendőrfelügyelőség ügyésznél Ü. 112/21. szám alatt eljárás folyik. Megkeresésem dacára eddig nem kaptam értesítést arról, hogy ez ügyben polgári egyének szerepelnek-e?

7./ 1919. év szeptember hó 12-én Schmiedt Rezső hadnagy és társai elhurcolták lakásukról Ürögi Lajos és H. Szabó János orgoványi lakosokat és megölték.

Az iratok a csendőrfelügyelőség ügyésznél vannak. A cselekmény kegyelem alá látszik esni. Hogy polgári egyének gyanúsíthatók-e ez ügyben, ez ideig megkeresésemre felvilágosítást nem kaptam.

8./ 1919. évi szeptember hó 23-án délután Schmiedt Rezső hadnagy és társai orgoványi lakásukról elcipelték és megölték Hagyma András és Csákó Mihály orgoványi lakosokat.

Ez ügyben az iratok a csendőrfelügyelőség ügyésznél vannak. A cselekmény kegyelem alá látszik esni. Hogy polgári egyének gyanúsíthatók-e, megkeresésemre ez ideig választ nem kaptam.

9./ 1919. évi október hó 1-re virradóra állítólag Francia Kiss Mihály és társai elcipelték Kecskemétről Dózsa Emánuel rendőrt és öt társát kommunizmus gyanúja miatt és megölték.

Az iratok a csendőrfelügyelőség ügyésznél vannak. A cselekmény kegyelmi elhatározás alá

látszik esni. Megkeresésemre, hogy polgári egyének gyanúsíthatók-e, választ ez idáig nem kaptam.

10./ Kecskemétről 1919. évi november hó 16-án elcipelték dr. Fritz Rezső ügyvédet és társait, összesen 14 kecskeméti lakost. Ezek közül 11 egyén nyomtalanul eltűnt. A tettesek állítólag Francia Kiss Mihály és társai. Az adatok szerint a tettesek, mikor az áldozatokat felakasztották, róluk ruhájukat leszedték, és egymás között felosztották.

Az idevonatkozó iratok a csendőrfelügyelőség ügyésznél Ö. 4465/19 szám alatt vannak. Nincs tisztázva, hogy a tettesek a cselekmények indítóoka mi volt. Megkeresésemre, hogy polgári egyének vannak-e gyanúsítva, választ nem kaptam.

11./ Kecskeméten 1919. évi november hó 19-én este állítólag Szabó és Székely nevű századosok a kir. törvényszéki fogházból 33 kommunista foglyot cipeltek el és végeztek ki. November 21-én 3 kommunista foglyot vittek ki a fogházból, és ezt megelőzőleg november 19-én a rendőrségi fogdából vitték el Sutus Sándor állítólag kommunista egyént, majd december 1-jén Nemes József

kecskeméti lakost hurcolták el ismeretlen katonai egyének.

Ez ügyben Ü. 4465/19. szám alatt állítólag a budapesti körletparancsnok ügyésznél eljárás folyamatban. A cselekmények kegyelem alá látszának esni. Megkeresésemre, hogy polgári egyének gyanúsíthatók-e, választ mindez ideig nem kaptam.

Megjegyzem, hogy a most felsorolt 6-11. alatti ügyekben a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya által nyomozást teljesítettem, a sértettek egy részét és a gyanúsítottak egy részét kihallgattattam, azonban a nyomozás eredménnyel nem járt. Egyébként a felsorolt cselekmények legnagyobb része az 1921. évi november hó 3-án kelt magas kormányzói kegyelmi elhatározás alá látszik esni, s így a nyomozás tovább folytatása annál kevésbé indokolt, mert hisz ez ügyekben a katonai hatóságtól az az értesítés érkezik, hogy ez ügyben polgári személyek is szerepelnek gyanúsítottként.

12./ A Kecskeméti Kir. Ügyészségtől felküldött iratok és dr. Dombovár Géza ügyvéd feljelentése szerint Abonyban 1920. évi május 8-án Verhovai Lászlóné házába katonaruhás egyének betörték,

1600 korona készpénzt elvitték, majd Deutsch Ignác házába törtek be és tőle pénzt vittek el, Deutsch Ignác leányán és cselédjén erőszakot követtek el, azután Pick Manóhoz törtek be és vittek el különféle árukat.

Ugyancsak Abonyban május 28-án katonaruhás egyének behatoltak Albert Jakab lakásába, azt elverték, majd Rechtschaffer Sámuel lakásába törtek be, s azt agyonverték, s azután Véli Miksa lakásába hatoltak be, onnan pénzt vittek el, s végül Pintér Gyula udvarára törtek be, de annak kiabálására elmenekültek.

Ez ügyben a nyomozást a Belügyminisztérium nyomozó osztálya által folyamatba tetettem, egyben a csendőrfelügyelőség ügyésztől átkértem az ott Ü. 210/21. szám alatt található nyomozási iratokat. Letartóztattam és átkísértettem az egyik tettet: Cseri József volt katonai egyént. Utóbb megállapítottam, hogy a M. Kir. Budapesti Honvéd Törvényszék mint ítéldbíróság ez ügyekben elítélte Váradi Istvánt, Mózes Lászlót és Cseri Józsefet. A csendőrfelügyelőség ügyésze ez ügyben eljárást folytat Stokin Kiss János ősmester és szökésben lévő Vincze Sándor ellen. Megállapítottam azt is, hogy nincs komoly adat arra, hogy

ez ügyekben polgári személyek és szerepelnének gyanúsítottként.

13./ A Kecskeméti Kir. Ügyészség 1920. évi k. ü. 4755 számú iratai szerint Kiskunfélegyházán 1920. évi május hó 28-án éjjel a Kneffel-féle szállodából állítólag katonai egyének elhurcolták és meggyilkolták Ehrenfeld Ignác budapesti utazót és Grósz Henrik makói illetőségű kereskedőt.

A csendőrfelügyelőség ügyésze Ü. 54/21 szám alatt közölte velem a M. Kir. Budapesti Katonai Törvényszék mint ítéldbíróság ítéletét, amely szerint Paksi Ferenc címzetes őrmester ezen gyilkosság vádja alól bizonyítékok hiányában felmentetett. Ezt az ítéletet a M. Kir. Legfelsőbb Honvéd Törvényszék helybenhagyta.

14./ Dr. Dombovár Géza panaszolta, hogy Dunapatajon 1920. évi október hó 31-én az ébredők a zsidók ellen erőszakoskodásokat követtek el.

Ez ügyben a nyomozás a M. Kir. Belügy-minisztérium nyomozó osztálya útján teljesítettem, s az iratokat a Kalocsai Kir. Ügyészséghez küldöttem.

15./ Endrei Dezső budapesti lakos azt panaszolta, hogy Kecskeméten 1921. május hó 14-én a Royal Szálló kávéházában őt zsidónak nézték és megpofozták.

Ez ügyben a nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya által teljesítettem, és az iratokat a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez küldöttem le.

16./ A M. Kir. Csendőrség Felügyelőjének Ügyésze megküldötte az Ü. 446/21 és Ü. 176/21 számú iratokat, amelyek arra vonatkoznak, hogy több katonaruhába öltözött egyén 1920. évi június hó 4-én Kiskőrösön Schwarz Lipót lakásába behatolt, őt és nővérét elverték, elvittek egy zsebórát, és elhajtották kocsiját és lovát. Ugyanezen iratok szerint Grancsa Lajos, majd Schwarz Sándor tanyájáról elcipeltek ismeretlen tettesek 1920. évi június hó 6-án élelmiszereket, kocsit, lovát.

Ez ügyben a nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya által teljesítettem, és azután az összes iratokat leküldöttem a Kalocsai Kir. Ügyészségnek az eljárás folytatása végett. A tettesek Korb Géza és ismeretlen társai.

17./ A Kecskeméti Kir. Ügyészség irataiból feltehetőleg Förster Lajos kiskunszentmiklósi lakos izgatás bűntettével volt gyanúsítható. Ezenkívül Bauer József panaszolta, hogy Kunszentmiklóson 1920. évi április hó 11-én a zsidók ellen erőszakoskodások követték el.

A nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján teljesítettem, azután az iratokat leküldöttem az eljárás folytatása végett a Kecskeméti Kir. Ügyészségnek.

18./ A M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján nyomozást folytattam azon gyilkosság ügyében, amelyet Szabadjakabszálláson 1921. évi június hó 8-án Nádasdi László, Reinholcz Imre és Korom József akként követtek el, hogy Ördög Antalt ütlegettek, és Reinholcz Imre pisztolyából rálőtt, mely sérülésébe Ördög Antal belehalt.

Ez ügyben az összes iratokat visszaküldtem a Kecskeméti Kir. Ügyészség elnökéhez, mert a terheltek azzal védekeztek, hogy cselekményüket kommunistaüldözéssel kapcsolatban követték el, és így a Kir. Főügyészség útján eldöntendőnek látszik, hogy ez a cselekmény nem esik-e az 1921. évi november hó 3-án kelt magas kormányzói elhatá-

rozás alá. Megjegyzem, hogy az ügyben Nádasdi László ellen, aki katona, a csendőrfelügyelőség ügyésznél is van eljárás.

19./ A Kecskeméti Kir. Ügyészség által hozzám felterjesztett iratok szerint Kecskeméten 1921. évi február hó 9-én és 10-én Lakó Lajos és társai, állítólagos katonák, Brachfeld Vilmos és társai főképp zsidó hitfelekezetű kecskeméti polgárokat, de keresztény polgárokat is tettelesen bántalmaztak.

Megkerestem a szegedi katonai körletparancsnok ügyészét az Ü. 184/21 számú iratok megküldése okán, és a nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján teljesítettem. A nyomozás teljesítése után az összes iratokat leküldöttem a Kecskeméti Kir. Ügyészség elnökének, mert az elkövetett cselekmények az 1921. évi november hó 3-án kelt magas kormányzói elhatározás alá látszanak esni.

20./ A Kecskeméti Kir. Ügyészség jelentései szerint Szekulesz Miksa kunszentmiklósi lakos és Kaszás Ernő jászapáti lakos kárára katonai egyének lopást követtek el.

Megkeresésemre a csendőrfelügyelőség ügyésze Ü. 496/21 szám alatt a vonatkozó összes nyomozati iratokat megküldötte. Minthogy polgári egyének és szerepelnek gyanúsítottként, a vonatkozó iratokat az eljárás folytatása végett megküldöttem a Kecskeméti Kir. Ügyészség elnökének.

21./ Kiskunfélegyházán 1920. évi június hó 1-jén a kir. Járásbíróság fogházából elcipelték Mártonfi Ernőt, Héderi Antalt, Iványi Sándort és Némedi Gábort. Nevezetteket megölték.

A M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján ez ügyben a nyomozást teljesítettem. Letartóztatták Bakos Józsefet, akit a csendőrfelügyelőség ügyészéhez kísértettem át.

Ez ügyben ez idő szerint polgári személyek nem szerepelnek. Az eljárás a csendőrség felügyelőjének ügyészénél Ü. 294/21 szám alatt folyik Hertelendy Vannay László, Bakos József, Messzi István és társai ellen. A cselekmény kegyelmi elhatározás alá látszik esni.

22./ Kiskunfélegyházán meggyilkolták és kirabolták 1920. évi május hó 30-ára virradóra Barta

Miklós kiskunfélegyházai lakos, volt fűtőházi főnököt.

Az annak idején teljesített nyomozás eredménnyel nem járt. Újra megindítottam a nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján. Ez a nyomozás sem járt eredménnyel. A tettesek minden valószínűség szerint Hertelendy Vannay László és ismeretlen társai, akik a cselekmény elkövetése idején katonák voltak. Ez okból a nyomozás összes iratait megküldöttem az eljárás folytatása végett dr. Schmitz Rezső csendőrfelügyelőség ügyészének.

23./ Kiskunfélegyházai határban, Gátér pusztán 1920. évi május hó 29-én virradóra a vasúti állomáson megölték László Sándor állomási előjárót és nejét. Az a gyanú, hogy rablógyilkosság forog fenn.

Az annak idején teljesített nyomozás eredménnyel nem járt. Újra folyamatba tettem, s a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján teljesítettem a nyomozást, ami eredménnyel ismét nem járt. Annyi kétségtelen, hogy a cselekményt katonai egyének követték el. Nagyon valószínű, hogy a tettesek Hertelendy Vannay László és

ismeretlen társai, kik ez időben Kiskunfélegyházán egyéb gyilkosságokat is követtek el. Az iratokat áttettem a M. Kir. Csendőrfelügyelő Ügyészéhez.

24./ A Kecskeméti Kir. Ügyészség jelentése szerint Papp Mihály és Stern Simon szabadszállási lakosok kommunista egyének 1920. évi május hó 13-án kiszabadultak a Kunszentmiklósi Kir. Járásbíróság fogházából, azután ismeretlen tettesek által meggyilkoltattak.

Annak idején a nyomozás eredménnyel nem járt. Az általam újra lefolytattatott nyomozás szintén eredménytelen maradt. Annyi látszik megállapíthatónak, hogy a tettesek katonai ruhába öltözött egyének voltak. Az iratokat ez okból átküldtem a csendőrfelügyelőség ügyészéhez.

25./ A Kecskeméti Kir. Ügyészség jelentése szerint Fülöpjakabszálláson 1920. évi április 8-ra virradóra állítólag katonai egyének megölték Gróf Móric fülöpjakabszállási lakost. Gyanú van arra, hogy rablás is történt.

A csendőrfelügyelőség ügyésznél Ü. 180/21 szám alatt ez ügyben Csizmadia Rezső, Lakó Lajos és egyéb katonai egyének ellen eljárás

folyik. Közöltem a csendőrfelügyelőség ügyészevel néhány adatot a nyomozás sikere érdekében. Hogy polgári egyének gyanúsítottként szerepelnek-e ez ügyben, megkeresésemre ez ideig választ nem kaptam.

26./ Dr. Dombovár Gyéza panasza szerint László Elek Kecskemétről 1920. évi február hó 6-án ismeretlen tettesek elcipelték, és azóta nyoma veszett.

Ez ügyben megkerestem a Belügyminisztérium nyomozó osztályát. Nyomozás nem teljesített. Állítólag a katonai hatóságnál eljárás van folyamatban. Nem sikerült megállapítanom. Egyéb-ként a cselekmény kegyelem alá látszik esni.

27./ 1920. évi november hó 7-én éjjel katonaruhás egyének Dunavecsén belőttek Rátkai Lipót házába. Ugyanekkor belőttek Szabó Imre házába, ki meg is sérült.

Az annak idején teljesített nyomozás eredménnyel nem járt. A M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján újból folyamatba tettem, majd az iratokat a kegyelmi eljárás lefolytatása

végezt a Kalocsai Kir. Ügyészséghez küldtem vissza.

28./ A Kalocsai Kir. Ügyészség jelentése szerint Vértés Antal kömpöcpusztai lakost és fiát 1920. évi június hó 3-án két katona és hét polgári egyén lakásáról elcipelte, s az erdőben elverték.

A nyomozás annak idején eredménnyel nem járt. A M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján a nyomozást újból folyamatba tettem, majd a megjelent magas kormányzói kegyelmi elhatározás folytán az iratokat visszaküldtem a Kalocsai Kir. Ügyészséghez.

29./ Szalkaszentmártonban 1920. évi május hó 29-én virradóra ismeretlen katonai egyének elhurcolták Rotter Eleket és megölték. Rottér Eleknétől és leányától az egyik katona 10.000 korona összeget követelt és vett el.

A folyamatban volt nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján folytattattam a helyszínen. Mindössze annyit lehetett megállapítani, hogy a tettesek katonai ruhába öltözött egyének voltak. Az összes iratokat áttettem a M. Kir. Csendőrség Felügyelőjének Ügyészéhez.

30./ Kiskunhalason 1920. évi május hó 13-án éjjel kirabolták és meggyilkolták Schwarz Sándor kiskunhalasi lakost, és kirabolták Hoffmeiszter Mór kiskunhalasi lakost. Az eljárás a Kalocsai Kir. Ügyészségnél folyamatban volt.

Megkerestem a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztályát Tassy Gergely, Farkas Antal és társai tettesek letartóztatása iránt. Megkeresésem eredménnyel nem járt. Ezek után az iratokat visszaküldtem az eljárás folytatása végett a Kalocsai Kir. Ügyészség elnökének. Megjegyeztem, hogy az iratok szerint Tassy Gergely, aki állítólag katona volt, szökésben van, Farkas Antal, a másik tettes, pedig meghalt.

31./ A Kecskeméti Kir. Ügyészség jelentése szerint ismeretlen tettesek Cegléden 1920. évi április hó 28-án este az utcán agyonlőtték dr. Berger Bokor Imre ceglédi orvost.

Az eredménytelen nyomozást újból folyamatba tettem, minthogy azonban a cselekmény magánbosszúból fakadónak látszott, az iratokat visszaküldtem a kecskeméti kir. ügyészség elnökének.

32./ A Szolnoki Kir. Ügyészségtől beszerzett iratok szerint Molitorisz Gyula és társai 1920. évi május havában Fegyverneken a Schwartz-féle kastélyban mint kommunistagyanús egyének állítólag katonák által elverettek. Ugyanezen iratok szerint 1920. év június havában Fegyverneken a Schwarz-féle kastélyban állítólag katonai személyek által megöletetett Kalmár József törökszentmiklósi lakos, további Rosenfeld Jenő 21 éves törökszentmiklósi lakos és két ismeretlen egyén.

Az eredménytelen nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján újból folyamatba tettem, azonban az időközben megjelent kormányzói elhatározás folytán beszüntettem, és az iratokat visszaküldtem a Szolnoki Kir. Ügyészséghez azzal, hogy az iratok egy része a csendőrfelügyelőség ügyészével lesz közlendő, mert az a gyanú, hogy a cselekményeket katonai egyének követték el.

33./ A Pesti Izraelita Hitközség feljelentése és a kecskeméti kir. ügyészségtől, valamint a ceglédi rendőrkapitányságtól beszerzett iratok szerint 1920. évi június havában, valamint őszén és telén

Cegléden zsidóüldözések történtek, egyesek lakásukból kikergettettek, üzlethelyiségeikről lemondattak. Ezen kívül Molnár Sándor és társai 1920. évi június hó 4-én zsidó tanulókat ütlegettek.

A nyomozás folytatását a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztályára bízta, majd a megjelent magas kormányzói elhatározás folytán az összes iratokat visszaküldtem a Kecskeméti Kir. Ügyészség elnökéhez.

34./ Panaszolták előttem, hogy Fonyódon 1919. évi augusztus hó 28-án Tószegi dr. Freund Albert, Gráner Albert és Hamburger Ede ottani lakosok meggyilkoltattak.

Ez ügyben az illetékes hatóságok a bűnvádi eljárást lefolytatták.

35./ Panaszolták, hogy Pápán 1919. évi augusztus hó folyamán a pápai rendőrség fogházából elcipelték Muli Józsefet.

Idevonatkozólag csak annyi volt megállapítható, hogy nevezettet ismeretlen katonák elvitték a fogházból Devecserbe, de útközben társaival együtt szökni akart, mire agyonlőtték.

36./ Panaszolták, hogy Velemi András jászapáti lakost 1919. évi augusztus hó folyamán polgári egyének feljelentése folytán román katonák agyonlőtték.

A folyamatba tett nyomozás eredménnyel nem járt, a cselekmény különben is kegyelem alá esik.

37./ Cservenka Miklós, a szociáldemokrata párt titkára 1920. évi január hó 16-án lakásáról eltűnt.

Az államrendőrség által folytatott nyomozás eredménnyel nem jár. A csendőrfelügyelőség ügyészségétől megkeresésemre ez ügyben választ nem kaptam.

38./ Somogyi Bélát és Bacsó Bélát ismeretlen egyének 1920. évi február hó 17-én megölték.

Ez ügyben a m. kir. budapesti katonai körletparancsnok mint illetékes parancsnok Ü. 1151/20. szám alatt hozott határozatával az előzetes megállapításokat megszüntette, és a feljelentést félretenni rendelte, mert a további eljárástól bizonyítékok hiánya miatt eredmény nem várható, s mert gyanúsítottakat bűncselekmény nem terheli. A velem közölt iratokból megállapítottam, hogy ez

ügyben polgári egyént nyomatékos gyanú nem terhel, különben is, a cselekmény kegyelem alá esik.

39./ A Kecskeméti Kir. Ügyészségtől felterjesztett iratok szerint Szabadszállásról 1919. évi szeptember hó 7-én és 8-án állítólag Felföldi Dezső, Baski László, Francia Kiss Mihály és társai elcipelték Lőwensohn Sándort, Varju Ignácot és S. Kovács Istvánt. Ezeknél pénzek is voltak. Nevezettek eltűntek.

Az annak idején teljesített nyomozás eredménnyel nem járt. Nem kaptam megkeresésemre választ az iránt, hogy a katonai hatóságnál folyik-e az ügyben eljárás. Minthogy a nyomozás adatai arra mutatnak, hogy a tettesek katonák lehettek, a vonatkozó iratokat az eljárás lefolytatása végett áttettem a csendőrfelügyelőség ügyészéhez.

40./ Sutka Péterné szankmóricgáti lakos panasolta, hogy 1920. évi októberében lakásán megjelent Francia Kiss Mihály és társai, s ott erőszakoskodtak.

A vonatkozó iratokat a csendőrfelügyelő ügyésze által hozzám áttett Ü. 180/21 szám alatti iratokkal együtt visszaküldtem a Kecskeméti Kir.

Ügyészségnek, mert a cselekmény kegyelem alá esőnek látszik.

41./ 1920. évi karácsony táján Balogh Ferenc Budapesten pogromot akart rendezni. Ugyanezen évben elverte Kohn Pinkászt, Schwartz Ignácot, dr. Kemény Jenőt, ezen kívül Matern Ferenc és Balogh Ferenc elverték Hetlinger Istvánt, Gabos Károlyt, és megfenyegették Farkas József tasi jegyzőt.

Az idevonatkozó Ü. 382/21 szám alatti összes nyomozati iratokat az eljárás folytatása, illetve a kegyelmi eljárás lejárata végett megküldöttem a Kecskeméti Kir. Ügyészség elnökének.

42./ Ezen kívül mintegy 10 különböző kisebb jelentőségű és zsidóüldözésekkel kapcsolatos ügyekben teljesítettem a nyomozást a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján, melyeket jelentőségük folytán felsorolni feleslegesnek tartok.

Ez ügyekben a feljelentést és a nyomozás iratait visszaküldöttem az illetékes kir. ügyészségekhez az eljárás folytatása, vagy a kegyelmi eljárás lejárata céljából.

Az említett ügyek között nem soroltam fel azt a három ügyet, amelyet, mint az összes ügyek között a leg súlyosabbnak látszókat, a többi ügyek közül kiválasztottam azzal a szándékkal, hogy a súlyos ügyekben a nyomozást a gyanúsítottak letartóztatása mellett teljesítettem. Ez ügyek ugyanis részint a cselekmények durvasága miatt, részint azért, mert rablás is történt, olyanoknak látszottak, amelyeknél a tényállás föltétlenül tisztázandó, s mert a gyanúsítottak egy részének kiléte ismeretes volt, letartóztatásuk által a nyomozástól sikert vártam. Ez ügyeket részben a Budapesti Kir. Ügyészség útján, részben a M. Kir. Belügyminisztérium nyomozó osztálya útján a helyszínen is nyomoztattam. Ezek az ügyek: az izsáki kettős rablógyilkosság, a lajosmizsei gyilkosság és a rablás ügye, és a Balogh Ferenc és társai által elkövetett Engel Pál, Lefkovics Andor, Kohn Kertész Gábor, Gettler Jakab, Gettler Sándor, Gettler Erzsébet és Fridek Andor-féle máriaházi és gyármajori hétszeres gyilkosság ügye, hol annak komoly gyanúja merült fel, hogy rablás is követtetett el. Ez ügyekben több gyanúsítottat letartóztatásba helyeztem.

Minthogy azonban ezt a három ügyet a budapesti kir. Főügyész Úr 1922. évi április hó 20-án kelt rendelete folytán 1922. évi április hó 21-én 1921. V. 1/7. f. ü. számú jelentésemmel a budapesti királyi Főügyész Úrhoz felterjesztettem, ez ügyekben további szerepem megszűnt, s így jelen összefoglaló jelentésemnek ezen három ügyre vonatkozó része az ezen ügyek továbbvitelével megbízott dr. Kovács Péter budapesti kir. ügyész jelentését foglalja magában.

IV. AZ IZSÁKI GYILKOSSÁG, A LAJOSMIZSEI ÉS A MÁRIAHÁZI ÉS GYÁRMAJORI GYILKOSSÁG ÜGYE:

1./ AZ IZSÁKI GYILKOSSÁG ÜGYE

1919. november elején Kecskeméten Zbona János, a Héjjas-különítménybe beosztott csendőr törzsőrmesternek tudomására jutott, hogy Pánczél Zoltán, Beck Sándor és Schmiedt Árpád izsáki lakosok másfélmillió koronát ajánlottak fel a kecskeméti román parancsnoknak abból a célból, hogy a megszállást legalább három héttel hosszabbítsák meg. Erre jelentést tett parancsnokának, Héjjas

Ivának, aki ezen felháborodva azt a parancsot adta neki, hogy ezt a három zsidót el kell tenni lába alól. Ezt a parancsot Zbona és Danics tudomásul vették, és ketten vállalták a parancs keresztülvitelét. E parancs folytán Zbona és Danics Cs. Tóth Gyula gyanúsítottal 1919. november 17-én Orgoványra mentek, s ott Juhász Istvánt vették magukhoz, úgyszintén Tóth Imre és Tóth Ambrussal közölték a tervet, és a részvételre őket is felhívták, akik szintén vállalkoztak a cselekményben részt venni.

Este 9-10 óra közt indultak el Orgoványból Zbona, Danics és Cs. Tóth, és Izsákra megérkezve először Pánczél Zoltán lakásába mentek, ahonnan Pánczél kihurcolták, lakásából nagyobb összegű készpénzt, egy ezüst órát, egy drb. aranyláncot és több ruhaneműt kihordtak.

Innen Schmiedt Árpád szabómester lakásához mentek, ahonnan 10-11 ezer korona készpénzt és kb. 30-40.000 korona értékű férfi- és női ruhakelméket, egy duplafedelű aranyórát, láncot vittek el, és Schmiedtet szintén a kocsira kivitték.

Ezután Beck Sándor lakásából hasonló módon nagyobb összegű pénzt, ruha- és fehérneműket, egy aranyórát és láncot vittek el, és sértettet szintén a szekérre a másik kettőhöz vitték.

Gyanúsítottak a három sértettel Orgoványnon keresztül a Tóth Imre tanyájára mentek, ahol ifj. Tóth Imre és Tóth Ambrus gyanúsítottak csatlakoztak hozzájuk, ásót, kapát és kötelet hoztak ki. Ekkor sértetteket egy kis erdőbe vitték, ott gyanúsítottak együttesen őket felakasztották és elásták.

Elvitt értékeken gyanúsítottak állítólag megosztottak.

Házkutatás alkalmával Tóth Imre tanyáján elásva az összes ruha- és fehérneműket megtalálták. Danics Mihálynál 2301 korona készpénzt, egy aranyórát, egy ezüstórát és egy aranyláncot, Juhász Istvánnál 3000-egynéhányszáz koronát találtak.

A lefoglalt bűnjeleket, mégpedig a ruha- és fehérneműket az izsáki csendőrség sértetteknek kiadta, az értékeket pedig az izsáki Népbankban helyezte el. E bűnjeleket azonban a Népbank Danics Mihálynak és Juhász Istvánnak katonai beavatkozás folytán kiadta.

Miután a M. Kir. Honvédelmi Minisztérium döntése szerint gyanúsítottak a cselekmény elkövetésekor tényleges szolgálatban álló katonák, illetve a szegedi vadászzászlóalj állományába tartoztak, így reájuk nézve a katonai-, illetve csendőrbíróság bírhatáskörrel, és illetékességgel az iratok további meg-

felelő eljárás véget a budapesti csendőrség felügyelője ügyészéhez tétetettek át, s az előzetes letartóztatásban levő Zbona János és Juhász István gyanúsítottak e rendelkezés folytán oda átkísértettek.

2./ MÁRIAHÁZI ÉS GYÁRMAJORI GYILKOSSÁG ÜGYE:

Kecskeméten 1920. év május végén az első számú szegedi vadászzászlóaljban tényleges szolgálatot teljesítő Schmiedt Rudolf hadnagy egyik, eddig még ki nem derített parancsnokától azt a szóbeli parancsot kapta, hogy miután jelentés érkezett arról, miszerint a Solt környéki tanyákon lakó zsidó birtokosok és bérlők állítólag kommunista agitációt fejtenek ki, és munkásaikat felfegyverzik, megfelelő számú emberrel vonuljon ki a tanyákra, és amennyiben a jelentésben foglaltak valóknak bizonyulnak, a bűnösöket tartóztassa le, sőt, szükség esetén végeztesse is ki. E parancs folytán Schmiedt Rudolf 8-10 zászlóaljban szolgáló katonát magához vett, akik közt volt Korb Géza kecskeméti, Cserna István tizedes szabadszállási lakos, továbbá Balogh Lajos, Pulai Mihály és Ferenci nevű, ismeretlen tartózkodású katonák, és ezen kívül még 4-5 név

szerint ki nem derített katonák. Schmiedt e csapattal Izsákra ment, s ott e parancsot közölte Balogh Ferenc gyanúsítottal, az ÉME izsáki osztályvezetőjével, s egyben felhívta, hogy több emberével csatlakozzék a parancs kivitelére. Balogh az izsáki ÉME tagjai közül odarendelte Kállai Gábor, Kállai Gyula, Mózes István, Damásdi Pál, Damásdi Elek, Hörcsög Pál, Halász László, K. Szabó Áron izsáki lakosokat, akik, mint az izsáki karhatalom tagjai, fegyverrel el voltak látva.

E csapat 1920. június 1-én délután érkezett a gróf Nemes-féle majorba. Innen este 7-8 óra közt a Gyármajorba mentek, ahol Engel Pál, Lefkovics Andor és Kohn Kertész Gábor sértetteket letartóztatva este 10 óra tájban a gróf Nemes-féle major felé vitték, s ott egy erdő szélén Korb Géza, Balogh Lajos és Cserna András gyanúsítottak mindhármat kardvágásokkal megölték, majd több gyanúsított is odaérkezve a hullákat a helyszínen eltemették. A Gyármajorból néhány pár lovat és négy szekeret elrekviráltak. Ezek közül kettőt visszaküldtem másnap.

1920. június 2-án reggel valamennyien átmentek Schmiedt József tanyájára, ahonnan egy járőr küldetvén ki, a Gettler-tanyáról Gettler

Jakabot és fiát, Sándort elhozta, ugyanakkor a sértett lakásából mintegy 2 q dohányt, 20-25 kg cukrot, nagy mennyiségű ruha- és fehérneműt, 2 drb. arany pecsétgyűrűt, 1 drb. 100 koronás, 1 drb. 20 koronás, 1 drb. 10 koronás aranyat, 35 drb. ezüst koronás, 20-25 darab Mária Terézia korabeli ezüstpénzt, 20-30 drb. konvertált sorjegyet és 50.000 korona értékű jelzálogkönyvet, összesen 300-400 ezer korona értékben a járőr tagjai jogtalan eltulajdonítási célzattal elvettek. E cselekmény elkövetői pontosan kideríthetők nem voltak, csak annyi volt megállapítható, hogy e járőr tagjai kecskeméti katonák voltak, s hogy e járőrben Pulai Mihály, Balogh Lajos, Cserna István és még több katona vett részt. A két Gettlert a Schmiedt-tanyának bognárműhelyébe zárták.

A Schmiedt-tanyáról délután 4 óra tájában indultak el hazafelé, magukkal vivén a két Gettlert is. Útközben a Gettler-tanyáról még kihozták Gettler Erzsébetet is. Estefelé a Katona József tanyájánál állapodtak meg, s egy innen kiküldött járőr idehozta a munkásokat dolgoztató Fridek Andor intézőt Feketehalom-pusztáról.

E négy sértettet aztán a Schmiedt és Balogh parancsára a személy szerint meg nem állapítható gyanúsítottak a Katona József tanyájától a Bor Lukács tanyájához vezető úton megfojtották, és hulláikat a Bor Lukács tanyájának közelében elásták.

Megelőzőleg ugyanis Bor Lukács gyanúsított is csatlakozott a cselekmény véghezvitelére, és e négy sértett meggyilkolásában ő is részt vett.

A Gyármajorból elrekvirált szekeret és két pár lovat a kecskeméti katonák vittek magukkal, s ez még mai napig sem került vissza, s az sem volt kipuhatolható, hogy két szekérrel mi lett.

Miután gyanúsítottakkal szemben a lázadás büntette megállapítható nem volt, és egyes gyanúsítottal szemben az 1921. évi november 3-án kelt magas kormányzói kegyelmi elhatározás alkalmazhatósága látszik fennforogni, az iratokat megfelelő eljárás, illetve a kegyelmi eljárás folyamatba tétele, továbbá a katonai hatáskör alá tartozó gyanúsítottakra nézve az iratoknak a csendőrség felügyelője ügyészéhez leendő áttétele végett a Kalocsai Kir. Ügyészséghez tétettek át.

3. LAJOSMIZSEI GYILKOSSÁG ÜGYE:

Kecskeméten a proletárdiktatúra bukása után a közbiztonsági szolgálatot az ún. Héjjas-féle karhatalmi különítmény teljesítette, amelynek Pataki Nándor, Francia Kiss Mihály, Jenei József, Sutus Mihály és Zana László gyanúsítottak is tagjai voltak. A románok kivonulása után, 1919. évi november közepe táján Pataki Nándor mint a Kecskemét város VI. kerületének karhatalmi parancsnoka eddig kin nem derített feljebbvalójától azt a parancsot kapta, hogy a Kecskemétről Lajosmizse felé induló vonatot vizsgálja át, és az azon található kommunistákat tartóztassa le, esetleg végeztesse ki. Pataki e parancs folytán 1919. november 20 vagy 21-én éjjel 2 órakor Francia Kiss Mihállyal és két ismeretlen csendőrrel együtt kiment a vasúti állomásra, és a vonatra felszállva az utasokat igazoltatták, s ez alkalommal Neubauer Izidor kecskeméti gyufagyár-igazgatót, Nemes Sámuel tanárt, Wertheimer Jenő tanulót, és egy Fleitscher vagy Felischmann nevű rokkant katonát, mint kommunistagyanús egyéneket a lajosmizsei állomásfőnök hivatalos helyiségébe vitték, onnan azonban Fleischer nevű rokkant katonát szabadon

engedték. Innen bementek a községházára, és rá következő reggel Lajosmizsétől Fodor Zsigmond kereskedőt Pataki és Francia Kiss lakásáról elhurcolták, és a másik három sértetthez a községházára vitték.

E négy sértettet Monori Kiss József tanyájára vitték, akiket Francia Kiss Mihály és Pataki Nándor parancsára Monori Kiss József, Sutus Mihály, Jenei József és Zana László gyanúsítottak este 10 óra után kivégezte.

Sértetteket Pataki Nándor és Francia Kiss Mihály gyanúsítottak motozták meg, és a náluk levő ingóságokat Pataki Nándor vette magához, amiket a Rád Árpád tanú vallomásával valószínűsített előadása szerint Pataki a városparancsnokságnak szolgáltatotta be.

Arra nézve, hogy sértetteknél minő ingóságok és értékek voltak, pontos bizonyíték beszerezhető nem volt, s így nem nyert megcáfolást Patakinak az az előadása, hogy sértettektől mindössze 4-500 korona készpénzt, ként bankjegytárcát és egy ezüstórát vett el.

Miután gyanúsítottakkal szemben a lázadás megállapítható nem volt, és az eljárás adatai szerint gyanúsítottak cselekménye az 1921. évi november

3-án kelt magas kormányzói kegyelmi elhatározás alá látszik esni, ennélfogva az összes nyomozati iratok további illetékes eljárás, illetve a kegyelem tárgyában teendő előterjesztés céljából a Kecskeméti Kir. Ügyészséghez tétettek át.

Budapest, 1922. június 20. napján

Váry Albert
kir. koronaügyész-helyettes

[olvashatatlan aláírás]
kir. ügyész.

*Az irat jelzete: HU-BFL-VII-5-e-1949/20630.
Eredeti, géppel írt, aláírt.*

Az első világháború utáni forradalmak kora, majd a tanácsköztársaság bukása utáni zavaros, polgárháborús időkben, 1919 nyarától kezdve a szegedi ellenforradalmi kormányt támogató katonai és félkatonai fegyveres erők, elsősorban a Horthy Miklós későbbi államfő által vezetett Nemzeti Hadsereg és hozzá csatlakozó, formálisan annak alárendeltségébe tartozó milíciák országszerte követtek el súlyos atrocitásokat. Ez a paramilitáris erőszakhullám részben válasz volt a tanácskormány hasonlóan erőszakos, elnyomó intézkedéseire, részben az egyes egyéni eseteket csupán a személyes bosszú, a vesztes háború miatti bűnbakképzés pszichózisa, illetve nem egyszer pusztán az anyagi haszonszerzés lehetősége motiválta. A vörösterroret felváltó fehérterror 1919-től egészen 1921-ig tartott, illetve utóhatásai különböző súlyos, politikai indíttatásból elkövetett bűncselekmények formájában még 1922 és 1923 folyamán is érezhetőek voltak, a terror tehát a trianoni békeszerződés aláírását és a magyar állam közjogi rekonstrukcióját követő időszakra is áthúzódott. Az új magyar kormányzat a konszolidáció első éveiben csak lassan, vonakodva lépett fel a különböző fegyveres csoportok önkényes garázdálkodása ellen. A főként frontról hazatért, számos esetben poszttraumás stresszben szenvedő, túlfűtött nacionalista érzelmektől hajtott katonák és hozzájuk csatlakozó civilek kegyetlenkedését eredményező, elsősorban a Prónay Pál, Ostenburg-Moravek Gyula és Héjjas Iván különítményparancsnokok nevével fémjelezhető paramilitáris erőszakhullám eseményei közül is kiemelkedik a Duna–Tisza közén, illetve részben Budapesten 1919 és 1921 között zajló cselekménysorozat, melyet a Héjjas Iván főhadnagy alárendeltségébe tartozó milicisták követtek el, amely összesen körülbelül 3-400 ember életét követelte, és amelynek ügyében ugyan számos hatósági vizsgálat is indult, de a tettesek érdemi felelősségre vonása végül elmaradt.